

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Készül az új kollektív szerződés

A POSTÁSOK Szakszervezetének Elnöksége — a miniszterhelyettesi értekezlet után — április 29-i ülésén tárgyalta az új kollektív szerződés tervezetét és hagyta jóvá annak a dolgozók elé történő vitára bocsátását. Az 1968. január elsején életbe lépett új munkajogi alaprendeletek alapján negyedik alkalommal készülünk a postásdolgók közössége és a Magyar Posta közös megállapodása, a Munka Törvénykönyve vállalati szintű végrehajtási szabálya, a kollektív szerződés megkötésére.

Az új kollektív szerződés 1976. július 1-én lép hatályba. Időbeni hatályát a Posta központi tervével összhangban — az V. ötéves népgazdasági terv időtartamára — 1976–1980 évekre tervezzük.

A célkitűzéseket dolgozóink az idén januárban vitatták meg és véleményezték. A vitákon elhangzott észrevételekből, kiegészítésekből és a további javaslatokból egyértelműen megállapítható volt az a határozott elvárás, hogy az új kollektív szerződés szabályainak alkalmasnak kell lenni arra, hogy elősegítsék, illetve biztosítsák az V. ötéves terv célkitűzéseinek realizálását; a postai bér- és jövedelempolitikai célok megvalósítását; a Postások Szakszervezete X. kongresszusa határozataiban foglaltak megvalósítását; a központi határozatok érvényesülését, különös tekintettel a munkásokat, a nőket és a fiatalokat érintő parhaterőztökre; az időszaki munkaerő-gazdálkodási feladatok megoldását; az igényekhez igazodó és szükséges képzésre, illetve továbbképzésre való ösztönzést; a vállalati szociálpolitikai tevékenység folyamatos és tervszerű kiszélesítését; azon vállalati intézkedések mindenkor megfontolására a lehetőségek, amelyek egy gazdasági szabályozó rendszernek a Posta helyzetére, eredményeire gyakorolt hatása megkövetel.

A TERVEZET a szempontok érvényesítése mellett készült el.

A bér- és jövedelempolitikai célkitűzésekben meghatározott feladatok megvalósításaként, minden érintett munkakörben megemlíjük a pénzkezelési pótlék összegét. A nagymérvű létszámhiány enyhítése, a munkaerő-vándorlás csökkentése és a kedvezőtlen munkavégzési adottságok ellensúlyozása érdekében egyes munkaterületeken (munkakörökben) az idén kiemelt alap- vagy mozgóbérfelvezetést irányoztunk elő. Felülvizsgáltuk és ennek eredményeként továbbfejlesztjük a hírlapárusok és hírlapkézbesítők jelenlegi bérrendszerét, az indokolatlan béraránytalanságokat mérsékeljük, a terjesztés hatékonyságának fokozása érdekében. Továbbra is fontos feladatként kezeljük a női és férfi dolgozók bérezése között még meglevő indokolatlan aránytalanságok megszüntetését. Egységesítjük a bérpótlékok rendszerét; az igények alapján e tekintetben is szűkítjük a függelékek szabályozási körét.

A célkitűzésekben vállaltuk, a tervezetben pedig utaltunk arra a két — általunk a tervidőszak legfontosabbnak ítélt — bérintézkedésre, amelynek kapcsán rendszeresen a Posta is a műszakpótlékok és kidolgozók a postás dolgozók törzsgárda-szabályzatát. Mindkét intézkedés jelentős bérköltség-kihatással jár, ezért bevezetésük, illetve alkalmazásuk legkorábban csak 1977-ben lehetséges.

MŰSZAKPÓTLÉKBAN azokat a dolgozókat tervezzük részesíteni, akik az általános munkarendtől, illetve szolgálati beosztástól eltérően, rendszeresen vasárnap is munkát végeznek és ennek során tevékenységük nemcsak felügyeleti, készenléti szolgálatra korlátozódik. E pótlékban a rendelkezésre álló anyagi eszközök adta lehetőségek mellett, sorrendben a végrehajtószolgálat következő munkaterületein tervezzük a pótlék bevezetését: a postaforgalomnál az egyesített-, távirat- és expressz kézbesítőknel, a felvételi szolgálaton, valamint a

feldolgozást, a járási és közvetítő szolgálatot ellátóknel, a távközlésforgalomban, a HTI távbeszélő-kezelőknel, a KTH távirat-közvetítők, valamint a nagyforgalmú vidéki központok távbeszélő-kezelői és távirat-közvetítőinél; a műszaki szolgálat területén az előfizetői és helyközi hibaelhárítást végzőknel, a berendezést fenntartók, valamint a járási szolgálatot ellátó gépjárművezetőknel.

A törzsgárda-szabályzat kidolgozásával régi kívánságot és a Posta hű dolgozóink jogos „követelését”, adósságunkat törleszteni. A törzsgárda-szabályzat célja: a Postánál munkaviszonyban eltöltött idő, anyagi és erkölcsi ismerése. E szabályok rendszerbe foglalásával garanciát akarunk biztosítani a régi, hosszabb ideje a Posta szolgálatában álló dolgozóink megbecsüléséhez, a fiatal, a Postánál most munkát vállaló dolgozóink számára pedig ugyanilyen tartalmú perspektívát nyújtani, a postai munkához való hűségére ambicionálni. A törzsgárda anyagi megbecsülését egyösszegű jutalom formájában látjuk célszerűnek megoldani; a jutalmazás forrása a béralap lenne.

TERVEZET VETTÜK az ügyintézői II. bértétel megszüntetését. Ezzel nagyobb lehetőség nyílik — a bértételi határok kiszélesítésével — a kvalifikáltabb munkák anyagi elismerésére. Ez önmagában azonban csak lehetőség. A munka szerinti elosztás elvének következetesebb megvalósítása érdekében szükséges, hogy a munkáltatói jogokat gyakorló munkahelyi vezetők a bérbesorolásoknál nagyobb felelősséggel, a szabályok következetes alkalmazásával járjanak el.

Új szabály a kollektív szerződés tervezetében, mint jövedelemalakító elem, hogy a jövőben a gyermeke gondozása céljából fizetés nélküli szabadságon levő nődolgók számára a fizetés nélküli szabadság teljes tartamára fizetünk év végi részesedést.

Igen jelentősnek ítéljük az új kollektív szerződés szociális és kulturális juttatások körébe tartozó szabályainak módosítását. A Postások Szakszervezete X. kongresszusán hozott határozatoknak megfelelően a lakásépítési vállalati támogatásának szabályait felülvizsgáltuk és a mindennapi életben előforduló helyzetekre is rugalmasan alkalmazhatóan továbbfejlesztettük. A fejlesztési alaphoz nyújtható kölcsön felső határát megemeltük, s meghosszabbítottuk a visszafizetési idő tartamát. A jelenlegihez képest csökken a kölcsönigényléshez szükséges postai munkaviszony mértéke is: a fizikai dolgozóknál két évről egy évre, a nem fizikai dolgozóknál három évről két évre.

SZÜKSÉGESSÉ VÁLT a munkaruha-ellátás rendszerének kollektív szerződésbeli szabályozása. Hálátlan feladatra vállalkoztunk — ezzel számolunk —, de bízunk a jó érzésű és józan gondolkodású postásokban (tudjuk, hogy dolgozóink túlnyomó többsége ilyen), akik felismerve ennek az intézkedésnek szükségességét, javaslatunkat támogatni fogják. A munkaruha-juttatás egységesítése során lesznek dolgozók, akik e korábbi juttatásukat elveszítik (mert munkakörük nem kívánja meg a juttatás biztosítását). Összességében azonban a juttatások köre bővül, amit egyértelműen bizonyít az, hogy ha a tervezet szerinti juttatási rendszert dolgozóink elfogadják, a munkaruha-költségek postaszintén a korábbihoz képest 1,3 millió forinttal emelkednek. Ennél magasabb költséget, tehát a juttatások további bővítését egyelőre nem látjuk biztosíthatónak.

Figyelemmel kísérték ezért a folyó vitaértekezleteket, ahol személyes találkozásokon keresztül is lehetőség nyílt az új kollektív szerződés szabályainak pontosabban kidolgozására.

Povorai György

A béke hónapja

Eppen azon a napon kezdődött hazánkban a „Béke és Barátság Hónapja”, amikor a világtörténelmi győzelemre is emlékeztünk; május 9-én, azon a napon, amikor éppen 31 esztendeje volt, hogy a szovjet hadsereg katonái a Reichstagra, a fasiszta főváros központjában kitétték a vörös lobogót.

Béketalálkozók, előadások, kiállítások sora jelzi, a „Béke és Barátság Hónapjában”, hogy túl a történelmi visszaemlékezésen, a jelen követelményeinek megértésével, a szocialista közösség internacionalista politikájának követésével és a lenini békés egymás mellett élési gondolat jegyében folyó nemzetközi politikai tevékenységgel van jelen a világfórumokon a magyar nép és kormány. Természetes, hogy mi nemcsak májusban vagyunk hívei és harcosai a békének és a népek közötti barátságnak; a békéért folytatott küzdelem nem afféle kampányfeladat magyar földön. Am természetes, hogy ez a hónap segít erőteljesebben hangsúlyozni azokat az összefüggéseket, amelyek a munkás, a paraszt, az értelmiségi mindennapi helytállása és a világpolitikában követett elvi állásfoglalásaink között van. Békét akarunk és azt, hogy az enyhülés eddigi kétségtelen eredményei egészüljenek ki a katonai enyhüléssel — és nagyon jól tudjuk, hogy ennek a célnak az elérésében különleges jelentősége van a szocialista közösség egésze erőnövekedésének. Márpedig gazdasági erőt, politikai súlynövekedést sok más mellett az is ad egy-egy országnak — így a szocialista Magyarországnak is —, ha fiai naponta becsülettel elvégzik a gazdasági tervek végrehajtásából rájuk eső feladatot, vagy csak egy egészen keveset, egy ezreléknyit, egy félézázaléknyit, többet tesznek, mint azt a terv előírja...

Aki acélt önt, kukoricaföldön dolgozik, postai pénztárlak mögött számol és lelkiismeretesen, hibátlanul akarja elvégezni a rábízott feladatot, egyúttal a közösség erejét és lehetőségét növeli, hogy mind nagyobb súllyal állhasson ki a nemzetközi szinten a haza, a békét szolgáló, a szocialista országok egyeztetett politikája jegyében előterjesztett javaslatok oldalán. Sokszor fölmerül bennünk a kérdés: vajon van-e az egyes embernek lehetősége arra, hogy befolyásolja a világpolitika nagy döntéseit, konkrétan a békeharc menetét. Aki végiggondolja, hogy az egyes ember által végzett munka összegezése, a közösség ereje mit jelent, joggal felelheti: igen, sokat, nagyon sokat számít mindannyiunk tette, szava.

KGST-EGYÜTTMŰKÖDÉS

A KGST Postai és Távközlési Állandó Bizottsága május közepén Budapesten tartotta ötnapos ülését, melynek során arról a támogatásról tárgyaltak, amellyel a tagországok Mongólia postai és távközlési hálózatának fejlesztését segítik. A küldöttségek vezetőit fogadta dr. Huszár István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, miniszterelnök-helyettes.

ALAPKÖ-LÉTÉTEL

Május 17-én a Veszprém megyei Taliándörögd községben Horn Dezső miniszterhelyettes, a Posta vezérigazgatója ünnepélyesen elhelyezte az Interszputnyik földi állomás alapkövét, s ezzel egyidőben aláírták az alapító okmányokat is. Az Interszputnyik földi állomás mintegy 400 millió forinttal, a jövő év végére készül el.

TÁVKÖZLÉSI VILÁGNAP

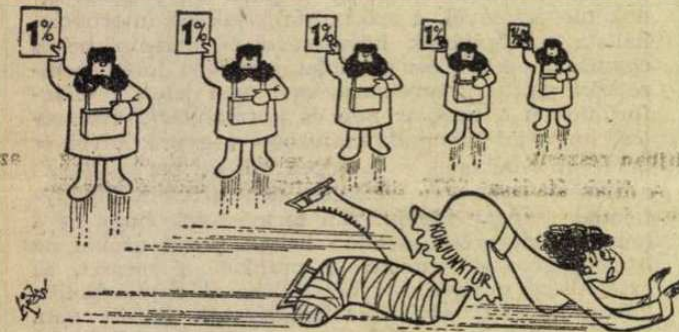
Immár nyolcadik éve, hogy minden esztendőben megünnepeljük a Távközlési Világnapot, a Nemzetközi Távközlési Egyesület kezdeményezésére. Május 18-án Juhari Istvánné, a posta vezérigazgató-helyettese ünnepi beszédet tartott, megemlékezve az ENSZ legrégebbi és legtöbb tagországát magába foglaló egyesületének alapításáról, eddigi tevékenységéről.

KULPOLITIKA

A nemzetközi politika elmúlt heteit áttekintő magyar újságolvasó számára természetesen a hazánk nemzetközi fellépéseit összefoglaló jelentések a legemlékezetesebbek. Ezek között is

miniszterelnökünk bécsi útja

kapta a legszélesebb körű visszhangot nemcsak a magyar, de a nemzetközi sajtóban is. Érdekes volt megfigyelni, hogy a szocialista országokkal nem is barátságosan foglalkozó nyugati tőkés lapok is megjegyezték: Budapest és Bécs viszonya tényleg azt mutatja, hogy lehetséges eredményeket elérni a békés egymás mellett élésben. Valóban: a két kormányfő tárgyalásának végén megállapíthatta, hogy a nemzetközi problémákat a tőkés rendszerben élő Ausztria és a szocialista közösséghez tartozó Magyarország egyformán közelíti meg és az enyhülés továbbfejlesztésének kérdésében is egyformán látják a tennivalókat. A háromnapos magyar kormányfői látogatás során Lázár György és Bruno Kreisky a többi között a gazdasági együttműködés továbbfejlesztésének lehetőségeiről is beszélt. Lényeges dolog ez — Ausztria esetében Magyarország az első a szocialista partnerek sorában, Magyarország pedig a tőkés partnerek között másodikként tartja számon Ausztriát. Mint ahogy a magyar miniszterelnök bécsi látogatása a mind gyakoribb, magasszintű magyar-osztrák megbeszélések állandó, rendszeres folyamataiba illeszkedik be, a most előkészített kapcsolatbővülés is természetes, megalapozott fejlődés része.

„Mintha baj lenne a fellendüléssel!” — mondja a nyugatnémet „Die Welt” karikatúrája. A konjunktúra — kissé bepólyázott lábbal korecsolyázva el is bukott a nyugati gazdaság sikos terepén és a bírák legjobb esetben egyszázalékos növekedést állapítanak meg, ami a múlthoz képest, bizony fölöttebb szegényes

A magyar nép, a magyar kommunisták jókívánságait, a munkásoknak fölötti örömet fejezte ki

Kádár János Berlinben,

a Német Szocialista Egységpárt IX. kongresszusán. A Német Demokratikus Köztársaság vezető erejének, az NSZEP-nek történelmi fontosságú eseményén elhangzott beszámoló mindenkit meggyőzött arról, milyen eredményesen dolgoztak a német munkás-paraszt állam kommunista hazai építőmunkában csakúgy, mint a nemzetközi küzdőtereken. Erich Honecker, az NSZEP KB első titkára, visszaillesztette az elmúlt évekre, elégedetten állapította meg, hogy az a blokk, amelyet az imperializmus szervezett a Német Demokratikus Köztársaság ellen, összeomlott. Berlinben, az NDK fővárosában — amelyet öt-hat éve amerikai meg nyugatnémet hidegháborús politikások „mellékvárosnak”, „elhanyagolható színtérnek” próbáltak beállítani — ma százhuszonegy országgal diplomáciai kapcsolatot tartó külügyminisztérium tevékenykedik sok más dolog mellett azon, hogy az ENSZ-tag NDK a nemzetközi politika minden területén képviselje azt a politikát, amely mögött nemcsak az NDK még az ellenségnek is imponáló ütemű gazdasági fejlődése, sikerei állnak, hanem az a közösen kialakított, esztergályos állásfoglalás-rendszer is, amelyben a szocialista közösség országai azonos súllyal

szállnak síkra a szocialista közösség általános és közös, valamint az egyes szocialista országok, tehát az NDK különleges érdekeiért.

Az utóbbi idők egyik legfontosabb nemzetközi állásfoglalása kétségtelenül az a

Szovjet kormánynyilatkozat

volt, amely elsősorban az európai biztonság és együttműködés politikáját, az enyhülést támadó nyugatnémet politikai köröket részletesen, megalapozott és megindokolt bírálatban, de nem hallgatott arról sem, hogy az NSZK-n kívül is vannak hívei ennek a hidegháborút visszavívó álláspontnak. Ezek a hidegháborús politikások „az szeretnék bebizonyítani, hogy a NATO-országok erélyteleneke a Szovjetunióval kapcsolatos ügyekben, s hogy ennek következtében az enyhülés állítólag csupán a szocialista államoknak hasznos. E célból szándékoznak leleplezni a Kelet és Nyugat közötti gyakorlati együttműködés elért eredményeit, a meglevő nehézségeket pedig leküzdhetetlennek állítják be” — áll a szovjet kormánynyilatkozatban, amely leszögezte, hogy az enyhülés egyik legalapvetőbb feltétele a más országok belügyeibe való be nem avatkozás elvének szigorú megtartása, a leghatározottabban utasítja vissza az bélyegzi meg az arcátlan, cinikus szovjetellenes rágalmozók kitalálásait. A jövődó, a holnap felé pillantva a kormánynyilatkozat Leonid Brezsnyevnek arra a kijelentésére utal, hogy „a tartós békének az összes európai népek természetes életformájává kell válnia”.

Vörös zászló

A HTI dolgozói kiváló munkájukkal hatodsor nyerték el a Minisztertanács és a SZOT Elnökségének Vörös Zászlóját.

Az igazgatóság Horváth Mihály téri épületének színháztermében megtartott ünnepségen megjelent Kazári József, az MSZMP KB osztályvezetője, Horn Dezső miniszterhelyettes, postavezérigazgató, Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára, Szabó István, a VIII. kerületi pártbizottság első titkára, Szász András, a KISZ KB tagja, valamint a szovjet hadsereg képviselői, az igazgatóság élénjáró dolgozói és vezető munkatársai.

A Himnusz hangjaival és rövid műsorral kezdődő ünnepséget Szegedi László, a HTI pártbizottságának titkára nyitotta meg. Közszóltatta az elnökségben helyet foglalt politikai, állami és társadalmi tisztségviselőket, a megjelent dolgozókat és vendégeket. Megnyitó szavaiban utalt arra, hogy 86 éve ünneplik a világ munkásai május 1-ét. Ezen a napon a nemzetközi munkásmozgalmak évről évre hitet tesznek az internacionalizmus eszméje mellett.

A megnyitó után Horn Dezső miniszterhelyettes, vezérigazgató méltatta az igazgatóság munkáját. Elmondta, hogy a HTI jövőre ünnepi fennállásának 25. évfordulóját. Az eltelt idő alatt tizenötöt nyerte el az Előzmény, illetve a Kiváló Igazgatóság címet, két alkalommal érdemelte ki a Postavezérigazgatóság és a Postások Szakszervezetének elismerő oklevelét. Az elmúlt öt évi munkájáért kapott vörös zászló a következő öt évben az igazgatóság birtokában marad. Ezután azokról a feladatokról beszélt, amelyeket az igazgatóság az elmúlt években elvégzett. A legjelentősebb munkák között említette az országos gerinchálózat rekonstrukcióját, amelyet a fővonalakon, koaxiális kábelekké építettek ki, s korszerűsítették a távközlést. Hazánkat ma már minden szomszédos országgal koaxiális ká-

belirány kapcsolja össze. Ezzel megvalósult Európában a nyugati és az észak-déli irányú összeköttetés. A belföldi és a nemzetközi távhívás bevezetésével 131 helységünk és 21 ország kapcsolódott be a távhívó forgalomba.

Ilyen nagy hálózat létesítése és üzemeltetése a dolgozók kiemelkedő helytállását, szakmai felkészültségét követelte meg. A gazdasági eredmények eléréséhez a szolgáltatások közötti szoros együttműködésre, a feladatok összehangolására volt szükség. Nagyon sokan, sokat és jól dolgoztak. Köszönet illeti az igazgatóság dolgozóit, szocialista brigádjaikat, aktivistáit és vezetőit — mondta beszéde végén Horn Dezső.

Az ünnepi beszéd elhangzása után Kazári József, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője adta át Szarvas Sándornak, a HTI igazgatójának a Minisztertanács és a SZOT elnökségének Vörös Zászlóját.

Szarvas Sándor megköszönte a magas kitüntetést, az igazgatóság dolgozóinak jó munkáját és a következőket mondta:

— Tudom és hiszem, hogy ez az összeszokott, nagyszerű kollektíva a jövőben is meg fog mindent tenni, amit hazánk és a szocialista rend vár...

Az ünnepség befejező részében Szász András, a KISZ Központi Bizottságának dícsérő oklevelét adta át az igazgatóság KISZ-szervezetének. A miniszteri és vezérigazgatói jutalmakat Horn Dezső, a szakszervezeti és brigádkitüntetések Kiss Ernő, az igazgatósági jutalmakat pedig Szarvas Sándor adta át a kiemelkedő munkát végző dolgozóknak.

A vörös zászló átvétele alkalmából többen köszöntöttek táviratban a Helyközi Távközlési Igazgatóságot. Rödönyi Károly, közlekedés- és postaügyi miniszter is táviratban fejezte ki elismerését és jókívánságait az igazgatóság dolgozóinak.

Sz. R.

Kitüntetések

Május 1., a kalmából

A „Szakszervezeti Munkáért arany” fokozat kitüntetést Kaszner László (Pusztasza-boics ph. rovatoló, mb-titkár, KV-tag), Kormos János (BÜ-VIG csoportvezetője, vezetőbizalmi, vezetőpropagandista), Futaky Gáborné (Szolnok 1. ph. díjelszámoló, JSZB-elnök), Balogh László (Nagykanizsa 1. ph. postaosztály vezető, szb-titkár), Csáky Béláné (Borsod megyei Távközlési Üzem forgalmi előadó, szb-titkár), Kapui Kálmán (Szombathely 1. ph. főpénztáros, gazdasági felelős), Lőrincz Pál (Hódmezővásárhely 1. ph. főpénztáros, szb-titkár), Kozma László (Siófok rádióállomás, gépész, szb-titkár), Udvardy Istvánné (Budapest 112. ph. vezetője, ISZT szb-elnök) és Tamás Zoltánné (Posta Központi Jármutelep forgalmi adminisztrátor, OB-tag, TT-üdülőfelelős, szb-tag) kapták.

A „Szakszervezeti Munkáért ezüst” fokozat kitüntetést Berkó Mihályné (Gödöllő 1. ph. helyi ellenőr, gazdasági felelős), Nagy Jenő (Debreceni Postaigazgatóság csoportvezető, ISZT-tag), Madai Pálné (Miskolci Postaigazgatóság tervcsoport vezetője, szb-elnök), özv. Mihályi Jánosné (Szerencs ph. főpénztáros, szb-titkár), dr. Falusy Zsigmond (Pécsi Postaigazgatóság osztályvezető, propagandista, MDB-elnök), Dóber Lajosné (Győr 2. postahivatal, helyi ellenőr, TT-felelős), Ludányi Lajos (Szegedi Postaigazgatóság munkaadási csoportvezető, közgazdasági felelős), Szabó Ida (Békéscsaba 1. ph. hírlapfelelős, közgazdasági-információs felelős), Ujvári Lászlóné (HTI Belföldi Távközlési Központ távközlési-ellenőr, ISZT szb-tag, Közgazdasági Bizottság tagja), Matus György (HTI ellenőrzési osztály minőségi ellenőr, ISZT szb-tag, munkavédelmi-munkasellátási biz. vezetője), Németh József (Budapesti Postaigazgatóság tervcsoport, munkavédelmi és munkasellátási biz. vezetője), Páky Lajosné (TIG belső revizor, TT-tag, gazdasági felelős) és Kulcsár Lajos (Lipót Távközlési Üzem főművezető, szb-titkár) kapták.

A „Szakszervezeti Munkáért ezüst” fokozat kitüntetés részesült: Czudar Sándor (Balassagyarmat ph. helyi ellenőr, jszb-titkár), Dér Mihályné (Fejér megyei Távközlési Üzem anyagszámadó, gazdasági felelős), Varga Mária (Sárbogárd 1. ph. tgv kezelő, gazdasági felelős), Gurlich Mária (Székesfehérvár 1. ph. táviró-ellenőr, TT-felelős), Móri Antalné (Tárnok ph. hivatalvezető, TT-felelős), Garán Nándorné (Komárom megyei Távközlési Üzem számlázó, gazdasági felelős), Aravecs Lászlóné (Salgótarján 1. ph. helyi ellenőr, bizalmi szvb-elnök), Puskás Caba (Tatabánya 1. ph. rovatoló, megyei kultúrfelelős), Gacsári Istvánné (Debreceni ISZT, adminisztrátor), Szabó Lajos (Debreceni Postaigazgatóság Beruházási Osztály előadó, klubvezető), Popovics Istvánné dr. (Debreceni Postagazgatóság Jogi Osztály előadó, ISZT szb-tag, nőbiztonság vezetője), Gombos Gyuláné (Szolnok 2. ph. főpénztáros, szb gazdasági felelős), Rozinka János (Kisvárd ph. forgalmi előadó, JSZB-titkár), Vass István (Csenger ph. kézbesítő, JSZB-titkár), Szendrei Barnabás (Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem, műszaki ügyintéző, szb-elnök), Kodák János (Nyíregyháza 2. ph. levéllírányító, bizalmi), Csizsár Ottóné (Zalaegerszeg 1. ph. távközlési-kezelő, bizalmi), Tarjányi Margit (Csurgó ph. helyi ellenőr, munkahelyi bizottság titkára), Horváth Mihály (Szerszárd ph. kézbesítő ellenőr, szb-elnök), Németh Sándorné (Márcali ph. távközlési-kezelő, bizalmi), Romrj Nándorné (Paks ph. távirás, JSZB-titkár), Kórh Gyuláné (Dombóvár 1. ph. távközlési-kezelő, JSZB-titkár), Ribényi Ernőné (Pécsi Postaigazgatóság, munkaadási előadó, ISZT TT-bizottság vezetője), Öbert Nándor (HÁLEP építész, bizalmi), ISZT Kultur-, Agit., Proza Biz. tagja, Pécs), Hódosi Györgyné (Pécsi Városi Távközlési Üzem

forgalmi előadó, gazdasági felelős), Sárdinecz Lajos (Báránya megyei Távközlési Üzem vonalfelügyelő, bizalmi), Somogyi Jánosné (Szombathely 2. ph. leszámloló, bizalmi), Jakab József (Pápa 1. ph. egyesített kézbesítő, bizalmi, információs felelős), Kinczli János (Győr-Sopron megyei Távközlési Üzem csoportvezető, bizalmi), Czigány Gyuláné (Győr 1. ph. tgv-kezelő, bizalmi), Zsák Tamás (Veszprém megyei Távközlési Üzem, Pápa, karbantartó műszerész, MB-titkár, ISZT-tag), Horváth Tiborné (Kiskunfélegyháza 1. ph. főpénztári tiszt, szb-titkár), Reitmann Ferenc (Baja 1. ph. főpénztáros, szb-titkár), Bánki H. István (Orosháza 1. ph. távközlési díjelszámoló, közgazdasági felelős), Kovács Vendel (Gyula ph. előadó, JSZB-titkár), Gunczer Andorné (Csongrád megyei Távközlési Üzem műszaki rajzoló, TT-felelős, ISZT TT-bizottság vezetője), Olajos Árpád (Szeged, ISZT közgazdasági bizottság vezetője, függetlenített), Papp Endra (HTI hatvani gőc, üzemvezető-helyettes, közgazdasági bizottsági tag), Nagy Tiborné (HTI pécsi gőckörzet, adminisztrátor, szb-tag, agit., prop. gazdasági felelős), Gáspár Lászlóné (HTI Interurbán Táji Hivatal csoportvezető), Nagy László (Szentes TV-állomás, technikus, szb-titkár), Hortobágyi Gyuláné (RTV Igazgatóság előadó, TT-elnök), Koncz Sándorné (Rákoszentmihály 1. ph. főpénztáros, főbizalmi), Nagy László (Budapest: 70. ph. egyesített kézbesítő, bizalmi), Kacsmarcsik Mihályné (Csepel 1. ph. forgalmi előadó, szb-titkár), Kiss Józsefné (Nagyterény ph. helyi ellenőr, közgazdasági felelős), Somkuti Ferencné (Pesterzsébet 1. ph. munkaadási előadó, gazdasági felelős), Haukai Gyuláné (Budapest 112. ph. helyi ellenőr, TT-elnök), Váczi Mihályné (Budapest: 100. ph. hírlapárus, bizalmi), Mészáros Béláné (Budapest: 62. ph. bizalmi), Wilhelm József (BHÜ hírlapárus, munkasellátási felelős), dr. Kovács Lászlóné (Budapest: 78. ph. ügyintéző, TT-elnök), Vadász Jánosné (Ezrésebet Távközlési Üzem alközpont-karbantartó, bizalmi), Szabó Lajos (Posta Kábel-fenntartó Üzem építészvezető, TT-felelős), Lakner Zoltánné (Ferencvárosi Távközlési Üzem, csoportvezető, vezetőbizalmi), Tóth Lajos (Teréz Távközlési Üzem kábelrendező csoportvezető, sportfelelős), Simon Józsefné (Lipót Távközlési Üzem forgalmi előadó, SZVB-elnök), Vasváry Béláné (Belvárosi Távközlési Üzem műszerész, bizalmi), Bakos Elemérné (Posta Központi Táviró Hivatal iratirányítás vezetője, szb gazdasági felelős), Bohus Ilona (Posta Ertekelek: Hivatal munkaadási előadó, bizalmi), Klapka Jenő (Posta Központi Jármutelep, esztergályos, szb-tag, gazdasági felelős), Knopp Aranka (Posta-vezérigazgatóság, előadó, TT-bizalmi, tag), Kovács Borbála (Szociális Hivatal óvónő, segélyezési felelős), Madarász Gézáné (Posta Központi Kábelüzem, anyaggazdálkodási előadó, bizalmi), Nagy Lászlóné (POMKÚ bér-ellenőr, TT-elnök), Reichnach Mária (Posta Központi Anyaghivatal csoportvezető, bizalmi-helyettes), Toókos Tibor (Posta Kísérleti Intézet szemléltető vezető, szb-elnök), Törő Józsefné (Magyar Filatéliai Vállalat árukönyvelési csoportvezető, TT-elnök), Victor Dániel (Posta Központi Javítóüzem üzemvezető-helyettes, munkavédelmi felelős), Tóth Sándorné (PSZSZI rendszerszervező, szb-kultúrfelelős), Dombai Mihályné (Gyöngyös 1. ph. távközlési-ellenőr, szb-kultúrfelelős), Horváth Bertalan (Miskolc HÁLEP betanított munkás, bizalmi), Klein Jánosné (Kál, távközlési-kezelő, bizalmi), dr. Kriston K. Nándorné (Ózd 2. ph. helyi ellenőr, szb-titkár), Lenárt József (Szendrő ph., hivatalvezető, JSZB közgazdasági felelős) és Tópercz György (Gönc hivatalvezető, JSZB-elnök).

A HTISZT-titkára, Zachár Gyöngy, a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta.

Nemzetközi hírek

Április 30-án fogadtuk szakszervezetünk székházában Mohamed Hallak kollégát, a szíriai postás szakszervezet központi vezetőségének tagját, aki a SZOT vendégeként 3 hetes szakszervezeti szemináriumon vett részt Budapestben. Hallak kollégának postai, kulturális és szociális intézményeket mutatunk be és tájékoztattuk szakszervezetünk tevékenységéről.

A Japán Postaügyi Dolgozók Szakszervezete (ZEN-TEI) 30 tagú tisztségviselőkből álló turistacsoportja utazott Budapestre, a SZOT Szociálpolitikai Iroda szervezésében. A vendégek részére május 2-án fogadást adtunk a Posta Művelődési Központban. Kölsönös tájékoztatás hangzott el szakszervezetünk tevékenységéről, jelenlegi feladatairól.

Május 5-én szakmai napot szerveztünk a SZOT vendégeként a május 1-i ünnepségek-

Európai körutazása során néhány napra hazánkba is el látogatott Leonard Hale kolléga (feleségével), az Ausztráliai Postások Szakszervezetének titkára. A vendégeket Besenyei Miklós főtitkár tájékoztatta szakszervezetünk jelenlegi feladatairól.

A saját szervezésű, külföldi csereüldöttes keretében május 30-tól június 12-ig 40 tagú postás üdülőcsoport utazott Csehszlovákiába, Sary Smokovecra. A csoport tagjai a Budovatel üdülőben töltik szabadságukat.

Osztatlan

öröm

Osztatlan az öröm a Zalaegerszegi 1-es postahivatalban. A Dobó Katalin távbeszélő-kezelő szocialista brigád elmúlt évi vállalásainak teljesítéséért és a korábbi évek kiemelkedő munkájáért elnyerte a „Posta Kiváló Brigádja” kitüntető címet.

A brigád 1965. óta vesz részt a szocialista munkaversenymozgalomban és már az alakulás évében kiérdemelte a szocialista kitüntetést, a megelőző három évben pedig egymás után arany fokozatot.

A Dobó Katalin szocialista brigád az elmúlt évtizedben minden évben magasabb követelményeket állított maga elé és ezeket minden esetben maradéktalanul teljesítette. Fokról-fokra érvényesült a szocialista módon „tanulni, dolgozni, élni” hármas jelző. Külön érdemes megemlíteni az 1974-es tevékenységüket, amikor az év elején vállalt feladatokat mellett a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny érdekében jelentős többletelajánlást tettek és ezek nyomán növekedtek a bevételi, javultak a minőségi mutatók. Az elmúlt évben vállalták, hogy megakadályozzák a díjkieséseket, pontosan mérik a távolsági beszélgetések idejét, csökkentik a díjazási hibák számát. Mindezt kiemelkedő szinten teljesítették. Oldalakait lehetne írni a számszerű tényekről, amelyek mindezt dokumentálják.

Nem kisebb azonban az a tevékenység, amelyet a gazdasági eredmények mellett a hármas jelző megvalósításának érdekében folytattak. A brigád valamennyi tagja igyekszik, hogy szakmai tudását állandóan gyarapítsa. Feladatuknak tekintik az új, kezdő dolgozók tanítását, nevelését is. A múlt évben a brigád egyik tagja részt vett az egyéni ifjúsági versenymozgalomban és elnyerte a „Kiváló Ifjú Szakmunkás” cím első fokozatát. Ebben az eredményben része van valamennyi brigádtagnak, hiszen mindannyian segítettek „versenyzőjük” felkészítését.

Politikai ismereteket is állandóan fejlesztik. Mindnyájan részt vesznek a politikai oktatás valamilyen formájában. A fontosabb kül- és belpolitikai eseményeket rendszeresen megbeszélik. Hárman végeztek el közülük a marxizmus-leninizmus egyéves esti középiskoláját, amelynek egy tagjuk jelenleg is hallgatója. Évente jelentős összegért vásárolnak könyvet. A brigád egyik tagja a Kossuth Könyvtár kiadványainak terjesztését partifeladatként végzi, ezért a tevékenységéért a Városi Pártbizottság dícséretben részesítette. Valamennyien tagjai a Vöröskereszt Szervezetnek, szinte mindegyiküknek van valamilyen társadalmi funkciója. Évek óta részt vesznek a Zalacsányi Nevelőotthon patronálásában. Gondolnak a nyugdíjas szaktársakra is.

1975-ben jelentős társadalmi munkát végeztek, kapcsolódva a Hazafias Népfront és a Városi Tanács által szervezett „30 órát Zalaegerszegért” versenymozgalomhoz. Részt vettek a kertvárosi játszótér felújítási, karbantartási munkáiban, az új úttörőház átadás előtti takarítási munkáiban és összesen 380 óra társadalmi munkát teljesítettek.

A felsorolt száraz tények önmagukért beszélnek. Olvasásuk után úgy tűnik, hogy ezeknek a rendkívül elfoglalt

embereknek nincs is magánéletük. Ez azonban csak a látszat. Valamennyien családosak, Gelencsér Éva kivételével, akinek május 8-án volt az esküvéje, ahová természetesen meghívta a brigádot. Kivételül járnak, látogatják a színház- és mozielőadásokat, ha úgy adódik, szívesen mennek „pincézni”.

Ez derült ki abból a beszélgetésből, amelyet a brigád tagjaival folytattam, ezt erősítették meg Károlyi Istvánnak, a távközlési osztály vezetőjének szavaival, aki befejezésül annyit mondott: az egész hivatal sokat köszönhet ennek a brigádnak.

— M —

EGY TANÁCSKOZÁS MARGÓJÁRA

Első lépések

A Postások Szakszervezete Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztálya április 22–24 között rendezte meg a Postás Ifjúsági Klubvezetők I. Országos Tanácskozását a Postás Művelődési Központban, melyen 24 klubvezető képviselte a postás ifjúsági klubokat.

A tanácskozást Baranyai Gézáné osztályvezető nyitotta meg. Vitaindító előadásában a postás ifjúsági kluboknak a szakszervezeti mozgalomban betöltött szerepéről, s az ebből adódó feladatokról szólt. A jelenlevők között élénk eszmecsere alakult ki, melynek során megfogalmazódott, hogy az ifjúsági klubmozgalom ki- szélesítése segíthetné a Postán belül is komoly problémákat okozó fluktuáció meg- gátolását, hiszen a klubok ott- honosságukkal, közösség- remtől lehetőségeikkel köz- vetett módon, új postás gene- rációt nevelhetnek. Dobák Zsu- zsa, az Állami Ifjúsági Bizott- ság munkatársa előadásában vázolta a klubmozgalom or- szágos irányelveit. Hangsú- lyozta, hogy kiemelt jelentő- séggel bír a közösségi nevelés, elsősorban a művelődési pro- gramokkal, s ebben komoly szerep jut a munkaterv elké- szítésének, a nevelési célok körülhatárolásának. A jó munkaterv soha nem szakad-

hat el a költségvetéstől, a gaz- dalkodási lehetőségeket min- den tervezés alapjává kell tenni. A vitában sok szó esett a klubok problémáiról, a klubvezetők munkájának bü- rokratikus akadályairól, arról, hogy egyes hivatalvezetők még nem látták be a klubmozgal- om jelentőségét, s szinte par- tizán-tevékenységnek tekintik azt, amiért alig-alig tartoznak felelősséggel. A tanácskozás résztvevői hangsúlyozták a munkahelyek gazdasági és társadalmi vezetőinek a fele- lősségét, a magasabb szintű irányítás szükségességét.

Gábor László, a KISZ Bu- dapesti Bizottsága osztályve- zető-helyettese a KISZ és a klubok kapcsolatáról tartott előadást.

Gál Iván, a Fővárosi Mű- velődési Ház igazgatója az ideológiai harc fontosságáról beszélt. Az osztályharcban a gazdasági-ideológiai-politikai területeknek dinamikus kap- csolatban kell állniuk. Fonto- sak a tudati nevelés kérdései, e területen lemaradásokat kell bepótolnunk, mondotta Gál Iván. Előadásának vitá- ja után Vankó Ildikó egyete- mi tanársegéd (ELTE) a kö- zösség és csoportfogalmakról beszélt, abból kiindulva, hogy a klub olyan csoport, amely- ből az aktivitás által közösség

kovácsolódhat. Vázolta a kö- zösség alakulás szociál- pszichológiai útját. Ezt köve- tően Lőrincz Judit, az FMH munkatársa tartott vitaindítót a klub és a demokrácia kérdé- séről, kitérve a demokrácia alkalmazásának módszereire, majd Bögel Józsefné, a Nép- művelési Intézet munkatársa vette át a szót. A nevelőmun- káról, a klubmozgalom háló- zatának feladatairól beszélve, részletesebben meghatározta a módszertan fogalmát, hangsú- lyozva a módszer és a funk- ció kölcsönös viszonyának, a konkrét módszer (forgató- könyv) megtervezésének fe- lelősségét.

A klubvezetők megtekintet- ték a Postás Művelődési Köz- pont és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság ifjúsági klub- ját.

A harmadik napon Zoltán Istvánné, a szakszervezet kulturális, agitációs és propa- gandaosztályának munkatár- sa ismertette a továbblépés konkrét lehetőségeit, a mód- szertani kapcsolattartás mód- jait és a tervezett országos klubvetélkedő szempontjait, majd a klubvezetők vették át a szót. Felszólalt többek kö- zött Megyeri Ernő (RTV), aki a természettudományos neve- lés módszereiről szólva, a já- tékoságot emelte ki. Cseledy András (TIG) a klubhelyiség tervezésének és átvételének csínjára-bínjára figyelmeztet- te a jelenlevőket, a témához szót hozzá Szabó Tibor (Deb- recen), a szellőztető és fűtőbe- rendezések fontosságát hang- súlyozva. Kovarik Zsuzsa és Dorcsin János (Pécs és Hajdú- szoboszló) egyaránt a személyi problémákról beszéltek. Mind- annyian egyetértettek abban, hogy módszertani hálózattal kell létrehozni, amely a pro- gramkülönbségeket, előadás- szervezésen kívül a politikai neve- lést, a közös nevelési terv ki- dolgozását, az ellenőrzést, de elsősorban segítséget, az anyagi erőik koordinálását, a tanács- kozások, vetélkedők, a közös nyári klubtalálkozók szerve- zését, a politikai és sportese- ményekről való tájékoztatást kell, hogy végezze. A jelenle- vők a Postás Művelődési Központ fűgelfüggetlt klub- vezetőjét bízták meg az irányelvek kidolgozásával.

Vadász János

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Nöbizottsága „Az én családom” címmel pályáza- tot hirdet.

A pályázat célja: bemutatni a családi élet értelmét, szép- ségét, gondjait és problémáit. Kérjük, hogy a pályázók szem- mélyes tapasztalataik és élmé- nyek alapján mutassák be a családon belüli együttesítést, az egyenjogúságot, az egymáson való segítést, a gyermekneve- lés örömeit, gondjait, ember- formáló szerepét, a gyermek, a szülők és a nagyszülők vi- szonyát, a család és a munka összeegyeztetését, a szabad idő szép és hasznos eltöltését, és mindazokat az eseményeket, amelyek a családi élettel ösz- szefüggnek.

Pályázati felhívás!

A családok életének alaku- lása, fejlődése elválaszthatat- lan része mindannak, ami ha- zánkban végbemegy. Pályáza- tukkal a postások is segítséget nyújthatnak a harmonikus családi élet, a szocialista élet- mód elterjesztéséhez is, mert az egyes családok tapasztala- tai, problémái hasznos taná- csokkal, példákkal szolgálhat- nak az életüket alakító új, és a szocialista típusú család- sz- ményt tudatosan megvalósi- tani kívánó családok számára.

A pályázaton részt vehet mindenki: nő, férfi, szülő, nagyszülő. A pályamunkák terjedelme legfeljebb 15 gé- pelt oldal lehet, természetesen olvasható kézírással is beküld- hető!

Beküldési határidő: 1976. november 1. Cím: SZOT Nő- bizottsága, 1415 Budapest, Dó- zsa György út 84 b.

A legsikerültebb pályamű- veket a következő díjazásban részesítik: I. díj 6000 forint, II. díj 4000 forint, III. díj 3000 forint. A helyezéseken kívül a zsűri több pályázatot külö- nibben részesít.

A díjak átadása: 1977. márc- ius 8-án, a SZOT-székházban lesz.

A Népköztársaság Kiváló brigádja

Az idei május elseje ünneplése a szokott- nál is ünnepélyeseb- ben zajlott le a Bu- dapest 112-es Postahivatal szépen feldíszított nagyter- mében. Az arcokról a büsz- keség, az elismerés sugárzott amikor Juhari Istvánné, a Posta vezérigazgató-helyette- se a hivatal Petőfi egyesített kézbesítő szocialista brigá- djának átadta a Miniszterta- nács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnökségé- ge által adományozott Ma- gyar Népköztársaság Kiváló Brigádja kitüntetést.

— A Magyar Postánál 2783 szocialista brigád dol- gozik. Erre a magas elismeré- sre a forgalomban dolgo- zók közül egyedül Önök, munkájuk és szocialista em- beri magatartásuk alapján váltak méltóvá. Különösen nagy jelentőségű ez az ered- mény, hiszen a kézbesítők jó munkafeltételei még nincse- nek biztosítva. Önök ennek ellenére 15 éve hibátlanul dolgoznak. Szeretettel és tisztelettel köszöntöm a bri- gád minden tagját — mon- dta a vezérigazgató-helyettes a kitüntetés átadásakor.

A Petőfi szocialista brigád a kiváló között is a legki- válóbb. Milyen emberek is ők? Hogyan élnek, cselek-

senek, dolgoznak? Mitől többek a többinél? Ismerke- dem velük, hogy képet kap- jak róluk, hogy beszélhessek róluk, hogy a bennem mo- toszkáló kérdésekre választ kaphassak. A brigádtagok díszgyengruháján sok-sok ki- tüntetés bizonyítja, hogy ed- dig is elismerték kiemelkedő munkájukat. Közvetlenek, kedvesek, vidámak és még kicsit meghatódottak az imént lezajlott ünnepségtől. Az alapító taggal, a régi brigádvezetővel, Erdélyi Fe- renc kézbesítővel kezdem beszámolómat. 1940. január óta postás, de mint mondja — heten vannak a brigád- ban — kettő kivételével egy- két éves differenciával ha- sonló „öreg” postások. Első brigádalakításuk 1958-ban volt, de mióta a Petőfi bri- gád valóságos alapítását szá- mlítjuk: 1959. május 1. Nagy lendülettel indultak és úgy érezték, hogy vállalkásuk a maximum, amit már nem tudnak túlszárnyalni. Egy- egy brigádtag évi 28 300 for- rint összegű hfrlapelőfizetést, értékkikladást vállalt és

teljesített!!! Valóban, igen magasra tették a mércét már a kezdet kezdetén.

— Olyan emberek ezek az „öreg fiúk”, akiket otthon az apának a munka szerete- tére, a tisztességre, szorga- lomra, becsületességre ne- velte. És fegyelemre, az adott szó betartására a fegyel- mére. Így aztán otthonról jó útravalóval startolva, igye- keztek becsülettel szolgálni az ügyfeleket, a munkánk iránti szeretettel, fegyelm- zetten végrehajtani a postai utasításokat. És nemcsak pénzkeresésnek, állásnak, te- kinteni feladatainkat, hanem hivatásnak is. Jó család módjára éltünk mi, a bri- gád tagjai. Segítettük egymást kérdés nélkül és tesszük a dolgunkat, amit nemcsak szeretünk, de életünk értel- méit is ebben látjuk. Végez- zük a társadalmi munkát is, mely nekünk munka, de utó- dainknak fogja szembé és si- mábbá tenni az életet.

Nem szeretik a nagy sza- vakat, és tiltakoznak, ha nagy tetteknek nevezem munkájuk egyik-másik álló-

mását. Kötelességről, becsü- letéről, elkötelezettségről be- szélnék helyette, amit ter- mészetesnek vélnék és büsz- kék, őszintén büszkék postá- si mivoltukra.

— Rang ez, tekintély, és az egyénen múlik, hogy mekkora a „sarzsíja”, amit a közönség, a terület ad meg, mikor családtagjává, bizal- masává, és tanácsadójává tes- zik „a postás bácsit”. Lehet- e nagyobb büszkeség, mint mikor bemegyek egy házba, ahol már várnak és körül- vesznek az emberek?! Meg- osztják velem gondjaikat, eldicsekszenek sikereikkel. Tanácsomat kérik, igénylik, szívesen szeretnek, bizalmasuk vagyok, várnak napról nap- ra. Alkalmazkodni a sokféle emberhez, türelemmel, sze- retettel — mindennap — bábni velük, meghallgatni titkaikat, s azokat, mint „ál- lami, postai titkokat”, soha senkinek tovább nem adni, együttérezni velük, ezek az alap-aranyzabályok — vall- ja Erdélyi Ferenc, aki sok szakszervezeti munkát is végzett. Egy évtizedig bizal-

miként is, de bizony vala- hogy erről elfelejtkeztek. Fájjalja is, bár nem oklevél- ért tette, amit tett, de úgy érzi, mintha ezt a munkáját nem ismernék el.

— Itt van a Gyurka, a mi gyerekekünk, mi neveltük. 16 éves volt, amikor a brigá- dunkba került. Beilleszkedett az „öregkekhöz”, alkalmazko- dott, jófejű, fogékony, remek embernek bizonyult. „Mán” 27 éves, és most ő a brigád- vezető. Felkészítettük erre a feladatra, s mikor én már elfáradtam, — de hiszen ez a természetes — a jövőnek, a fiatalnak adtam át a ve- zetést. Nagyon elégedettek vagyunk vele. Jól választot- tunk, jól döntöttünk, és raj- ta a segítő, óvó, figyelő sze- münk.

Bernáth György brigádve- zető megfontoltan, komolyan beszél életéről. Felesége is postás, annyira, hogy mikor egyik brigádtag, betegség miatt nem tudott elmenni egy társadalmi munka el- végzésére, a brigádvezető fe- lesége ment el helyette. Fé- lreértés ne essék, a feleség

nem tagja a brigádnak. A posta egészen más ágazatá- ban dolgozik. Miért tette? Mert ő postás, vallja büsz- kén. A 27 éves Bernáth György háromszoros Kiváló ifjú szakmunkás, a Szakma ifjú mestere címmel büsz- kelkedhet. Tanítóhoz, példa- képeihez, hasonlóan, ő is hi- vatalának és rangosnak te- kinti a kézbesítői munkát. Tanulni, dolgozni, felelősége ismeretében tovább gyarapí- tani a Petőfi brigád eddigi sikereit, ezek a céljai. Ké- pezni magát szakmailag, po- litikailag. Nem az oklevele- kért, hanem azért, mert ezt kívánja a jelen, a jövő, az a szocialista embertípus — az ideálja — aki tetteivel, életvitelével, gondolkodásával más, több példamutatóbb, mint azok, akik még nem értek meg, nőttek fel ehhez a követelményhez. Azt his- zem, itt bukkantam rá a fel- tett kérdésre, hogy mitől többek, mások ők? Attól, hogy már megközelítették a jövő, a szocialista ember tí- pusát.

A Petőfi brigád tagjai: Ha- vasi Péter, Csepeli László, Ledneczki János, Bernáth György (brigádvezető), Erdélyi Ferenc, Sáfár István és Csok- nyai Károly.

Schenker Pál

A black and white photograph of a woman standing in front of a large, light-colored, conical structure, possibly a tent or a large piece of equipment, in an outdoor setting. The woman is wearing a light-colored, short-sleeved top and dark shorts. She is smiling and looking towards the camera. The background is dark and appears to be a wooded area or a night scene. The image has a grainy, high-contrast quality.

A különböző fórumokon és naponta, közvetlen beszélgetések során is gyakran emlegetjük, s hivatkozunk a gazdasági szabályozókra. Tegyük mindjárt hozzá, hogy nem véletlenül, hisz mindenki vár, remél valamit ezektől a szabályozóktól, vezetők és beosztottak egyaránt. Várják és remélik, hogy ezeknek ösztönző hatására megjavul a munka hatékonysága, a termékek és a szolgáltatások minősége, a munkafegyelem és sorolhatnánk még... Ugyanakkor a szabályozásokban látják sokan zálogát jövődelmük és életségvonaluk növekedésének is. Egyszóval: a negatív és vízszintes jelenségek felszámolását.

A közgazdasági szabályozókról

Azért, mert — talán nem túlzás — a dolgozókat ez foglalkoztatja legközvetlenebbül. Erthető, hiszen senki számára nem közömbös, hogy hány százalékos lesz az éves befejlesztés, vagy mennyi lesz a havi keresete. 1976-tól 4-féle bérszabályozási formát vezettek be: *relatív bérszínvonal-szabályozás, relatív bértömeg-szabályozás, központi bérszínvonal-szabályozás és központi bértömeg-szabályozás*. A vállalatok nem maguk határozzák meg — így a Posta sem —, *hogyan melyik bérszabályozási formát alkalmazzák*. Ezt felsőbb szinten írják elő.

A központi bérszínvonal-szabályozás lényege, hogy az éves bérfeljesztés nincs valamilyen mutatóhoz kötve, hanem a bérfeljesztés mértékét központilag az éves tervben határozzák meg. Az idén például összpontai szinten ez 4,5 százalékos, ami egyenlő a népgazdasági átlaggal. Másik lényeges vonása ennek a szabályozásnak, hogy 4,5 százalékgig adómentes a bérfeljesztés. Ezen felül ugyanis az első 1 százalékos után 150 százalékos, a következő 0,5 százalékos után 250 százalékos adózással kell befizetni a részesedési alappól.

A bérszínvonal-gazdálkodás keretében még egy igen gyakori felvetéssel kell foglalkoznunk. Ez pedig az, amit úgy fogalmaznak meg, hogy a fel nem töltött létszámbélyeg bérét miért nem használhatják fel, oszthatják szét a többi dolgozó között?

Azért, mert a fel nem töltött létszámhelyek bérének felhasználását ez a szabályozás! rendszer nem teszi lehetővé. A bérszínvonalat ugyanis egy főre állapítják meg, tehát a ténylegesen meglevő létszámot kell beszorozni az adott szerv bérszínvonalával. (Például tételezzük fel, hogy ez az egyik szerv létszáma áprilisban 100 volt. Az egy főre megállapított bérszínvonal 3000 forint. Májusban viszont 95-en voltak csak, változatlan bérszínvonal mellett. Eszerint áprilisban 300 ezer forint, májusban azonban csak 285 ezer forint használható fel.)

A fel nem töltött létszám bérének felhasználására a szabályozók akkor adnának lehetőséget, ha a postánál bértömeg-szabályozást állapítanak meg. (Ezért vitatják többen, nem lenne-e jobb a bértömeg-szabályozás.) A bértömeg-szabályozás alapvetően arra ösztönzi a vállalatokat, hogy a feladatokat ne a létszám növelésével valósítsák meg, a bérszínvonal-szabályozást viszont ott alkalmazzák, ahol összességében nem a cél, a létszám csökkentése (például a szolgáltató jellegű területen!). Ezért sem lényegtelen, sőt ellenkezőleg, igen fontos, hogy a norma szerint a jóváhagyott létszámot mindenhol feltöltsék, illetve biztosítsák.

A gócosított feldolgozásról

Budapest és vidék között, Dunántúl—Tiszántúl között. A nagy szervezési munka, mely tartott 1965—69. között, már helyzetfeltáró munka volt, a nagyvonalú koncepció készítésére, a postai küldemények feldolgozásának göcsösített rendszerére. Ez a jelenlegi decentralizálási rendszer koncentrációját jelenti a tervek szerint 1990-ig. Ez a feldolgozási rendszer változását jelenti, a manuálisról gépesítettre. Az automatizálás, az anyagmozgató gépek a kézi erőt helyettesítik majd. Jelentős szerepe volt ebben még a kormány közlekedéspolitikai koncepciójának is. A vasútról a közútra terelődött át a forgalom, főleg a gazdaságtalanságok miatt megszüntetett mellékvonali vasúti szárnyvonalakon. A göcsösítés egyik fontos feltétele az 1973. január 1-én bevezetett postai irányítószám-rendszer. Ilyen postaforgalmi kon-

Ez már magában hordja a gócosítást lehetőségét is azzal, hogy kevesebb pontra vonjuk össze a küldeményeket. A mozgóposta a küldemény-továbbítási rendszer alapját képezi majd, mint fő anyaghordozó, így nélkülözhetetlen eszköze lesz a jövőnek is, azzal a különbséggel, hogy tartalmaz majd motívumai változnak. A köztűi szállítási technikai feltételei biztosítottak lesznek.

Puskás József ismertette a „három pillér” szerepét. Szolnok 2., Budapest 72. (majd a Postakombinát) és Székesfehérvár 2. postahivatalok a góccsisztás bázisát jelentik majd és ezekre épül a levélfeldolgozás automatizálása. Ezzel az egész ország területéről ide vonják össze a küldemények lehetséges legnagyobb mennyiségét, hogy a ma még manuális munkával dolgozó többi hivatal tehermentesítve legyen. Az 1990-ig szóló koncepció

1980 végére — a tervezet szerint — felépül. Szolnok és Székesfehérvár automata központjának telepítése a VI. ötéves terv során várható. Ez abból a megfontolásból ered, hogy az 1978-ra automatizált Budapest 72. postahivatal tapasztalatai igen sok hasznos tanulsággal szolgálnak az országos rendszer kiépítéséhez. Egysszerre telepíteni műszakilag igen kockázatos lenne és anyagilag is megoldhatatlan, hiszen a postaforgalmi összeruházási forrás 50 százalékat jelentené ez, ha az V. ötéves tervben végeznék. Azért is megoldhatatlan, mert vannak elmaradt kispostahivataok, amelyekre többet akarnak fordítani, mint a korábbi időszakban.

Összevetve: az V. ötéves tervidőszakban tehát felépült Székesfehérvár 2. főgőchivatal, valamint annak két mellégőchivatala, Balatonszentgyörgy és Celldömölk. Ugyancsak elkészült Kécskemét 2. gőchivatal, ennek mellégőchivatala Szeged 2-es lesz, amelyet a VI. ötéves tervben adnak át. Szolnok 2. mellégőcá Békéscsaba 2-es, majd sorrendben ezután a VI. ötéves terv időszakában Győr 2-es, Sárobgárd 2-es, a VII. ötéves tervben Hatvan 2-es, valamint a Debrecen 2-es készül el.

Néhány mondat erejéig, visszatérve még az első felépített góchivatalra, a Szolnok 2-re, figyelembe kell venni, hogy e hivatal felépítése kettős problémát jelentett. Kapcsolódni kellett a vasút-rekonstrukció-jához, melyet gyorsított programban kellett végre-hajtani. A második: ilyen postai üzem még nem épült. Nem voltak külföldi tapasztalatok sem. Ennek ellenére tervezése és megvalósítása is — a tervezés 1968. táján kezdődött — eléggé megbízhatónak bizonyult. A jelentkező kisebb hibák a többi góchivatal építésénél felhasználható tanulságul szolgálnak. Sikerült megközelíteni a körülbelüli üzemi nagyságrendet és úgy tűnik, a tapasztalatok alapján az automatizált feldolgozás funkcióját el fogja majd látni.

— Nyugodtan kijelenthetem, hogy ez a program a Magyar Posta életében igen nagy előrehaladást jelent — mondotta végzetül a kerekasztal-beszélgetés házigazdája, dr. Kotsis Béla.

cepció a szocialista államok között, mint a miénk, az elsőek között van és az irányítószám-rendszer bevezetését is mi végeztük el elsőként — mondotta dr. Kotsis Béla, majd *Piroska István* arról beszélt, hogy az úgynevezett éjszakai utközi feldolgozás kényszere kedvezőtlenül hatott a küldemény-továbbításra. Számos kiskorngalmú helyet elágazási pontok kapcsolnak be a mozgópostai menetekbe. Ezzel a feldolgozás szétaprózódott, az úgynevezett közvetlen kötegképzés lehetősége minimális lett.

— 1970-ben megkezdődött a postavonati rendszer bevezetése, melyhez csatlakozik a közúti hálózat. Ennek lényeges vonása a postai igényeknek megfelelő menetrend. Csak a nagyforgalmú elágazási pontokon állnak meg, a „töréspont” lényegesen kevesebb a múlttal szemben.

alapján 8 góchivatalt létesítenek, ezekhez kapcsolódik 9 kisgőti góchivalt. A IV. ötéves terv során felépült a Szolnok 2. góchivalt, a gépi csomag- és levélfeldolgozás automatizálásának egyik központja. A másik a Budapest 72-es postahivalt lesz, mely az automata és komplex gépi feldolgozó rendszert fogadja majd, itt az automata gépek telepítése előreláthatóan 1978. végére befejeződik. Az automatizálás 250—280 millió forint nagyságrendű lesz. A budapesti postakombinát, mely a Józsefvárosi pályaudvaron lesz, már kapcsolódni fog a MÁV konténerterminához. A célkitűzés: áttérés az egységsraokmányos szállítási rendszerre és kapcsolódás a MÁV és egyéb fuvarozó konténerszállítás lehetőségéhez. A bázis harmadik pillére Székesfehérvár 2. postahivalt.

Dr. Kotsis Béla „fordít-ja” le a laikusok számára is érthetővé az alapítmát, majd azoknak az összefüggéseit ismerteti, melyek elengedhetetlenül szükségesek az egész nagy terv megértéséhez.

— Jelenleg elsősorban a levél-, de a csomagküldemények feldolgozása is decentralizált. 1975-ben 170 postahivatalban történt részleges feldolgozásuk. Ebből Budapest és a nagyobb városok jelentősebb munkát végeztek. Figyelembe véve, hogy a levélpostai küldemények száma évente 2 százalékkal növekszik, világossá válik, hogy ez olyan tömege a küldeményeknek, melyet manuálisan már feldolgozni sem lehet. Összehasonlításl: a jelenlegi évi 760 millió levél és 12 millió

csomagküldeményről szemben, 20 évvel ezelőtt ennek csak a 40–45 százaléka volt. A népgazdaság, az élet területén jelentkező egyre gyorsuló fejlődés, ennek következményei a Posta számára is egy új postaforgalmi koncepció, rendszerváltás kidolgozását tette szükségessé. A szervezési előmunkák 1964-ben már megindultak. Egy csoport vizsgálta nemcsak a küldeményeket, hanem azok áramlását is, megyékben belül, megyék között.

38 éve a postánál

könnyű. Felelősséget kellett vállalni a körülöttem dolgozók munkájáért, életéért és a postai szolgáltatásokért.

— Melyik volt a legnehezebb feladata?

— Talán az utolsó évek, ennek a megyei hivatalnak a vezetése. Nem a szakmai rész a nehéz, azt már megtanultam. Inkább a munkaerőhiány okoz gondot. Naponta 60 ezer emberrel állunk kapcsolatban. Azoknak minden postai igényét ki kell elégíteni, bármilyen nehéz belső problémák is adódnak. Elvégre ezért dolgoztam, majdnem 40 évig. Jó törzsgárdatagság alakult ki a hivatalban. A dolgozókban körülbelül a fele megbízható, régi szakember. Sajnos, sokan állnak nyugdíjazás előtt. 19-en már ebben az évben nyugdíj-képesek, de még vállalják a munkát. Az idén az első három hónapban 6-an mentek nyugdíjba. Szerencsére, vannak fiatalok is, akik jól érzik magukat nálunk és lassan átvesszik tőlünk a feladatokat.

— Úgy tudom, sok társadalmi munkát is végzett?

— 1946-ban léptem be a pártba. Szép emlék, vissza-gondolva, az újjáépítés vissza-za. Akkor még Vésztőn voltam. Emlékszem, egyszer Békén szakszervezeti gyűlés-tartottak. Kértünk egy teher-gépkocsit a vállalatól, elindultunk Füzesgyarmatról, út-közben szedték össze a pos-tásokat, mire odaértünk Békésre, tömve volt a teherko-csi postásokkal. Olyan lelke-sedés volt abban az időben. Sokat lehetne mesélni... Hé-évig, 1968-ig a Postás Szakszervezet megyei bizottságá-nak elnöke és közgazdaság-felelőse voltam. A megye terü-letén folyó munkaversenny-is foglalkoztam. Szakszerve-ti tevékenységemért a Szakszervezeti munkáért bronz fo-kozatot kaptam, szakmai mun-kámmal pedig a Kiváló dol-gozó és a Posta Kiváló Dol-gozója címet értem el. Úgy-érezem, elismerik a munká-mat. Elégedett ember vagyok.

mat. Elégedett ember vagyok — Feleségem is velem dolgozik, pénztáros. Itt töltöttük el együtt az életünket, együtt megyünk nyugdíjba is. Öt éves az unokám, ő pihenteti fiatalít bennünket.

— Szirmai —

POSTÁS ADOLGOZÓ FORUM

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Kilenc oldal, egyszerű, nehéz kézzelírás, sok-sok rajzzal illusztrálva... Nyugdíjas, de ma is tényleges, állandóan helyettesítő idős, győri postás küldte a Fórumhoz. 44 évi kézbesítőgyakorlat van a háta mögött, s levelében szinte soronként érződik a sok akadály, hiányosság feletti bosszúság. Nagy terjedelmű írásból csak részleteket adunk közre, de az egész anyagot elküldjük az illetékeseknek.

„Mint nyugdíjas, ma is állandóan helyettesítek, hetente háromszor MZ motorkerékpárral kézbesítem Győrben a táviratokat és az expresszleveleket. Mindig más-más körzetben. Elmondhatom, hogy ezelőtt 40 évvel gyalog, könnyebben, gyorsabban és pontosabban kézbesítettem, mint ma motorkerékpárral, helyismerettel, rutinnal. Állítom, hogy korszerű, egységes szocialista munkaszervezés — kézbe-

sítói vonalon —, nincs az egész országban.

Győrben, az új épületek, lakónegyedek óriási problémát jelentenek nekünk, kézbesítőknek. A korszerű 4–10 szintes bérházak többségén nincs számolás, a lépcsőházakon sincs, de általában nincsenek utcatalálók sem. A modern lakóházaknál általában két utcára is nyílik a bejárat, a homlokzati részen csak gyalogosforgalom van, a hátsó bejáratokhoz lehet gépjárművel menni, ahol egyáltalán nincsenek számok. Tucatnyi ház van Győrben ilyen rémházaink. Írok egy példát. A levelem címe: Kovács Ilonka, 9023. Győr, Munkás út 75. Ezzel kapcsolatban csupán a következő kérdések motoszkálnak a kézbesítő fejében: 1. Nincs utcatalálók, hol az utcatalálók? 2. Mivel új ház, gépjárművel csak a hátsó kaput közelíthetem meg, a hátsó kapuk a Kodály utcára nyílnak, lottózom,

hogy a Kodály utca melyik végén találom a bejáratot? 3. Hol van a lakók névsora? (Ilyen általában nincs, vagy ha van, nincs feltüntetve, hogy melyik emelet, hányas számú ajtó. A levélsekre nyitni tudatnyi össze-visszaságban találhatók, pincében, földszinten, emeleten, fölfelé menet a lépcsők mellett, és sok helyen az ajtószámok és a lakók neve is össze van keverve.) 4. Tehát a következő kérdés, hogy hány felé van szétosztva a 60 levélsekre? 5. És milyen sorrendben? 6. A 60 levélsekre nyitni, hány Kovács-név szerepel? 7. Ki hányadik emeleten és ajtószám alatt lakik? 8. Totózás, hogy vajon melyik Kovács lányát nevezik Ilonkának? 9. Logikus, hogy keressük a házszámot, de az vajon hol lakik...? 10. És ott hon van-e? Mert, ha nincs, mit csináljak? Ilyen feltételek mellett, ilyen nehézségekkel kézbesítünk

mi Győrben. Így nem lehet 8 óra alatt 190 táviratot kézbesíteni Ady-városban. Elképzelhetik, azoknak az új kézbesítőknek, helyettesítőknek a helyzetét, akiknek még helyismeretük sincs, s szombaton 1 új kézbesítő 2 régi helyettesítőt!

Kérdésem, hogy mit tesz a Posta, hogy az illetékes tanácsok és ingatlankezelő vállalatok gondoskodjanak a szocialista jellegű építkezések minimális feltételeiről is, hogy az utcákban az utca neve, a házakon sorrendben rendesen a számok mindenütt ott legyen, legalább a beköltözés határidejéig? (Ez egyébként nemcsak a mi kérdésünk, de sokszor az orvosok, a mentők, a tűzoltók is tanácsotlanok...)

Úgy érzem, hogy ha szocialista munkaversenyről beszélünk, akkor ennek — és ezt csak magasabb szinten lehet elérni — meg kell teremteni a korunkhoz méltó, modern, korszerű feltételeit is. Lehet, hogy az én felvetéseim nem országosak, de nekem és társaimnak sok-sok bosszúságot adnak, én magam jó helyismerettel rendelkezem, háromszor kaptam meg a Posta Kiváló Dolgozója címet, én még csak csinálom. De tudom, hogy 140 kézbesítő távozott az utóbbi években mellőlem, és első sorban a már leírt okok miatt.”

A nagy kérdés: a tengernyi Kovács közül kinek van Ilonka-lánya...? A megoldás: rendezünk levélselejteket...?!

Forintos Ernő
Győr 1. ph.

Nem azért lett a Népköztársaság Kiváló Brigádjá a Budapesti 112-es postahivatal Petőfi szocialista brigád, hogy tagjainak ne legyenek sokéves tapasztalat alapján kialakult vélemények, javaslataik a munka ésszerűsítésére. Írtak is levelet a Fórumhoz, s úgy gondoljuk, hogy egy némely javaslatuk igazán figyelmet érdemel. Íme, a levél:

1. Az egymás után épülő lakótelepekkel egyre több a fővárosi kerületek lakóinak száma. Ennek következményeként a postahivatalok forgalma ugrásszerűen növekszik. Ez teszi nagymértékben szükségessé a közönséges levelezési küldemények gépkocsival történő előszállítását. Jelen időszakban ez még hivatalunknál sem teljes mértékben megoldott probléma. Ez abból adódik, hogy nincsenek olyan állandó helyek, ahol biztonságosan tudnánk lerakni az előszállított küldeményeket. Ennek megoldását a következőképpen lehetne megvalósítani:

Körzetenként kijelölt lakóházak kapujába nagyobb méretű ládákat kellene felszerelni, biztonságosan rögzíteni. Ebben az esetben két, három, esetleg több járat előszállított anyagát lehetne elhelyezni ezekben a ládáknak. Azokat az épületeket, ahol az említett ládák felszerelése történik, az érde-

kelt kézbesítőkkel való megbeszélés után kell kijelölni. A ládák elhelyezését figyelembe kell venni az egyes kézbesítők sok nagyságát és a kézbesítők átlagos napi megterhelését. Az előszállítás az eddigi gyakorlatnak megfelelően, zsákokban történne. A kézbesítő az előszállításra szánt kötegek zsákban való elhelyezése után a zsákot zsinaggal átkötő, majd az erre a célra rendszeresített kartonpapírból készült zsákfüggvényre ráírja azt a címhelyet (utcanév, házszám), ahol az előre küldött zsákot el kell helyezni. Természetesen ezeknek a ládáknak a karbantartását az érdektelt kézbesítők végzik el. A ládák hosszú ideig használhatóak, mivel a kapuk alatt nincsenek kitéve az időjárás viszontagságainak, s a karbantartásuk is megoldott. Az előszállítással foglalkozó számúra előre, tervszerűen átgondolt útvonalat jelölnek ki, mintegy járatjelzőként. Ezzel üzemanyag-megtakarítást is elérhetnénk. Véleményünk szerint, ha ez az elgondolás megvalósulna, jelentős mértékben csökkentenénk a kézbesítők fizikai megterhelését.

2. Az esedékes hírlapdíjnyugták beszedése a mostani gyakorlatban komoly feladatot jelent hivatalunk és a kézbesítők számára. Ezzel kapcsolatos

egyszerűsítéssel szeretnénk foglalkozni. A külön kezelt és a külföldre előfizetett lapok díjait a kézbesítők szedik be. Ennek jelenlegi formája sok adminisztrációs munkával jár. A Központi Hírlapiroda negyedik felébenként küldi ki ezeket a számlákat. Van olyan, hogy a hivatal ilyen alkalmakkor négyezer számlát kap beszedésre. Mivel ezeknek a nyugtáknak a feldolgozása (járatra beosztás, bekopogás, kiosztás) nincs külön rendszeresített dolgozó, ez a feladat is a kézbesítőkre és a számlalókra hárul. A kézbesítők többszöri kísérlet után sem találják ottthon az előfizetőket, értesítő hátrahagyása után leszámolnak a maradvány nyugtákkal. Ezután az értesített és szabályosan elintéztet nyugtákat visszaküldik a Központi Hírlapirodához. Ezt követően a KHI, hogy a folyamatos előfizetés ne szakadjon meg, csekkeket küld az előfizetőknek. Véleményünk szerint, abban az esetben, ha a KHI nem díjnyugtákat, hanem az előbb említett csekkeket küldene ki az előfizetőknek, nagymértékben egyszerűsítve lenne ez a feladat is. A csekkeket börtökben egy mellékelt nyomtatvánnyal ellátva kapnák meg a felek. A nyomtatvány szövege kb. következő lenne: „Felhívjuk a T. Előfizetőnk szíves figyelmét, hogy az Ön által... címre előfi-

zetett... című lap előfizetési díja esedékessé vált. Ezért kérjük, hogy a mellékelt utalványon folyó hó... napjáig szíveskedjék azt feladni. Köszönettel: KHI. „Ezzel a megoldással nemcsak a kézbesítők feladata lenne megkönnyítve, hanem a létszámláknak is csökkenne a feladatja.”

3. Az utóbbi években a nyugdíjnyugtások összege jelentősen emelkedett, sok a 2000 forint feletti nyugdíjnyugtások darabszáma. Az érvényben levő szabályzat szerint a helyettes átvételek csak 2000 forintig fizethető ki a nyugdíjnyugtány összege. A nyugdíjasok közül sokan dolgoznak, így az utalvány összegét a postahivatalban veszik át, ahol több esetben várakozni kell.

Javasoljuk, hogy a 2000 forint feletti nyugdíjakat összeghatár nélkül a férj, illetve feleség átvehesse meghatalmazás nélkül, amennyiben az átvételre való jogosultság fennáll (közös háztartás). Ezzel a hivatali sorbanállás is csökkenthető.

Bernáth György,
a Petőfi szocialista brigád vezetője

Életünk egyre rohamosabb, a felfokozott aktivitás, a megnövekedett feladatok teszik egyre bonyolultabbá. A mindennapos cselekvéseken kívül azonban helyzetünk a munkaerő-probléma is nehezíti. Ez a legjobban talán a végrehajtó szolgálatban tapasztalható. A fokozott munkaszervezés, a sokasodó adminisztráció egyre nagyobb nehézségeket okoz vezetőknek, dolgozóknak egyaránt.

Itt van például, január óta a létszámszámlát, vagyis az adminisztratív létszámszámot. Ez az intézkedés — logikailag — azt vonná maga után, hogy csökken az adminisztráció, kevesebb lesz a papírmunka. Ez azonban korántsem így történt. Szinte várásútszerűre, mindenki felfigyelt, s megkezdődött a levelezgetés, felső szinttől lefelé és vissza. Mindenki valahogy bizonyítani akar, arra gondol talán, hogy ha munkáját papíron nem tudja kimutatni, valaki esetleg azt hiszi, hogy nem dolgozik. Ha eddig egy bizonyos időszak alatt például 5 ügyiratváltás volt, most miért ne lenne 7? Ha valamelyik ügyintéző egy bizonyos számú jelentést, iratot készít, ebben a többiek így kezdenek át túlszárnyalni...!

Igy van ez szakmai vonatkozásban, de, mintha kezdene átragadni ez a mozgalmi életre is...!

Papírtakarékosságról beszélünk, de ha felmérést lehetne készíteni arról, mennyi géppapír fog, biztos, hogy a mostani időszak vinné el a pálmát! Irogatunk, felmérünk, kimutatásokat készítünk, sokszor átfedésekkel, s ez mind-mind időt és energiát emészt fel. Márpedig az idő — pénz. A negatív hatás ilyenformán végső soron a végrehajtó szolgálatot sújtja, ott érezteti hatását, hiszen a túlzott adminisztrációhoz az idő máshonnan kell elvonni.

Hogyan lehet ezen segíteni?

Biztos, hogy sokaknak van arról elképzelésük, nos, én egy „kihagyozott” javaslattal kívánok hozzájárulni a megoldáshoz: Eddig arról beszéltünk, hogy csökkentjük a felesleges adminisztrációt, s erre az emelkedni kezdett...!

Talán, ha ezt fordítva tennénk, s azt mondanánk, hogy írjunk, levelezünk minél többet feleslegesen, raboljuk egymás idejét és türelmét, akkor talán mindnyájunk meglepedésére, kevesebb lenne a felesleges és oly sok bosszúságot okozó levelezgetés!

Nagy István
Nyíregyháza, JSZB-titkár

FORUM

Szabó Géza sárospataki hivatalvezető múlt havi fórumbeli észrevételeire a következő válaszok érkeztek:

A tüzelőanyag-számadás vezetése valamennyi fogalmi hivatalnál a fűtési norma alapján történik. Minden helyiségben külön-külön norma van megállapítva. Ezt azonban sok rendkívüli, az átlagostól eltérő körülmény (külső hőmérséklet, nyílászárók működése, stb.) befolyásolja. A fűtési üzemnaplót tehát a norma betartása, az attól való eltérés okainak rögzítése miatt kell vezetni. A fűtési napló képezi tehát az alapját annak, hogy a Magyar Posta üzemanyag-számadásában be lehessen határolni a norma szerinti, illetve a normától eltérő többletfelhasználást, vagy megtakarítást. A felhasználás és maradvány csak így mutatható ki hivatali, vagy igazgatósági szinten. Ezt a témát nem lehet úgy egyszerűsíteni, mint ahogy a cikk javasolja, miszerint a megtakarítást a fűtési idény végén legyen kötelező kimutatni. Ez ugyanis azazal járna, hogy minden hivatalnál olyan normát kellene megállapítani, amelyben minden körülmények között bőven beleférne a felhasználás és normatúllépés gyakorlatilag soha sem fordulna elő. A megtakarítás is csak, mint lehetőség állna fenn. A javasolt eljárás jelenleg egyrészt a számviteli bizonylati elszámolási rendszer sem teszi lehetővé, másrészt az anvgatkarékosság is szigorúbb követelményeket támaszt. A fűtési napló egyszerűbb vezetésének lehetőségét megvizsgálatom és az érdekeltekkel egyetértésben az intézkedéseket megteszem.

A rendszeresített postaforgalmi nyomtatványokat a hivatalok közvetlenül igénylik a központi anyagszertártól, mégpedig havonta, illetve negyedévenként egyszer. A hivatalvezetők felelősek azért, hogy az ott használt nyomtatványokból az előírt 30, illetve 60 napra elegendő mennyiség legyen, ennél több azonban készletükben nem lehet. Ezért tehát az év eleji nyitókészletet, a megren-

delhető mennyiséget és a ténylegesen beérkezett mennyiséget tartalmazó nyilvántartást kell vezetni a hivataloknál... E nyilvántartás tehát nem mérleg, hanem előjegyzésszerű nyilvántartás, enélkül a hivatalvezető nem tudná ellátni a nyomtatványgazdálkodással kapcsolatos kötelező ellenőrzést. A cikkben említett negyedévenkénti mérleg, azaz a nyilvántartást nem rendelje el a Vezérigazgatóság. A Miskolci Postaigazgatóság azonban kiadott ilyen rendelkezést, s ennek indokoltságát megvizsgáljuk, s rendelkezni fogjuk.

A postahivatalok az írószereket és a takarítószereket az Anyagszertárból is, és közvetlen a helyi kereskedelemtől is beszerezhetik. Ezért az igazgatóságok megszabják a havi beszerzés forintnormáját. Tehát havonként olyan összesítő kimutatást kell a hivataloknak felterjesztetni az igazgatóságokhoz, amelyből látható, bizonylatilag megállapítható, hogy a hónap folyamán a megadott kereten belül vásároltak-e. Megvizsgáljuk azonban, hogy melyek azok az adminisztrációs anyagok, amelyeket egyszerűsített elszámolásban szerezhettek be a hivatalok. Ez az egyszerűsített elszámolás lehetővé tenné eddigi nyilvántartások megszüntetését. A dolgozókkal való külön-külön átvétel és elismertetés valóban felesleges adminisztráció. Erre azonban már 10 évvel ezelőtt adtuk ki módosított rendelkezést, s a közeljövőben erre ismételen rendelkezünk. Az adminisztrációs munka megkönnyítése érdekében tett javaslatát és fázadozását köszönettel vettem.

Korondy Károly,
a Tervgazdasági Szakosztály vezetője

Cikkének a gépkocsiteljesítmények és üzemanyag és üzemanyag-fogyasztásának kérdésével foglalkozó részét megvizsgáltam, az üzemanyag-fogyasztási kimutatás megszüntetésére a Miskolci Postaigazgatóságot márcliusban utasítottam.

Kotits Béla
Postaforgalmi Szakosztály vezetője

Apu, enyém az a
fényes-szörű csillagparipa,
hadd vágassak véle
a nevetős Holdra!

Vágtass fiam!
Tied a Hold kincse.
Ha fölértél,
még egyszer tekints le.

Kicsi kútban
kicsi ég,
kicsi kertben
kicsibék.

Kicsibék a
kicsi kertben,
kút-egéből
vizet mertem.

Elfogyott a
vizi-ég.
Megitták a
kicsibék.

A fotomontázs Szirmai Ria készítette, a Csillag-lovaglás és az „Ég és a kicsibék” gyerekvéset Kanizsa József írta a gyermeknapra

Amarcord

Amarcord — olasz szó. Annak a vidéknek — Emilia tartomány — a tájszólásban, ahol Federico Fellini, a világhírű rendező született; annyit jelent, hogy „emlékezem”. Emlékezni azonban többféle módon lehet! Ellágyultan, nosztalgikusan, hiszen az idő megszépít. Az ember hajlamos arra, hogy fedje a rosszat és csak a szépet idézze.

Lehet keserűen is: szétfeszítve tervek árnyaitól körülveve, a család ízeivel, illúzióktól mentesen.

És az emlékezet bizonyos mértékig objektív is válhat, akár a fiókból elővett régi fénykép. Felidézhet alakokat, jeleneteket, magatartásokat. Elmúlt dolgokat, amelyek jellemzőek voltak valamikor és kevésbé jellemzőek ma. S a kettő azután együtt — a különféle mozaikcserepek — összeállnak.

Önéletrajzzá? Fellini maga azt mondja: nem szánta annak!

A kritikusok közül mégis sokan hajlamosak arra, hogy ezt kétségbevonják, holott nyilvánvalóan ebben a kérdésben a rendező a legilletékesebb!

Mégis: honnan ez a hiedelem?

A címből és a beleszólt személyes vonatkozású ele-

mek alapján! Abból, hogy mint minden igazi művész, úgy Fellini is a választást ötvözte a képzelettel, az élményt a megfigyeléssel.

A sok-sok tehetséges „optika” közül Fellini a legkifejezőbbet, a legösszetettebbet választotta. Igyekezett kívülálló maradni, de hagyta magát befolyásolni személyes tapasztalataitól, érzéseitől, indulataitól. A kapott kép így válik egyedivé, mégis hitelessé.

Az Amarcord a harmincas évek Olaszországának egy kisvárosát „hívja elő” az emlékező „sötétkamrából”, varázosan támasztva fel ellentmondásos légkört. Nem használ retust, azoknak arcát sem szépíti meg, akikre voltaképpen szeretettel tekint. Az

imitt-amott feltoluló lírát ironikus ábrázolással, meseteri módon egyensúlyozza. Meglátja a kisszerűséget, s mintegy visszatérve hajdani neorealizmus határozott antifaszizmusához, ironikus felhanggal elítéli az olasz kispolgár Duce-imádatát, a külsőséges parádézát, a frázisokat, de emögött rámutat a valódi veszélyre is: a faszizmus embertelenségére, gyilkos kegyetlenségére.

Nevezhetnénk mindezt szellemidézésként is! Fellini, a rendező mindezt a töle megszokott művészi igénnyel, áradó mesélőképességgel, elbűvölő eleganciával ötvözi filmmé. Nem ad egyenesvonalú, határozott történetet, hanem az emlékezet szeszélyes szálait szövi egységes kör-, illetve körkép-pé. A központba egy kispolgári családot állít, s körülötte vonultatja fel a kisváros különféle lakóit, jellegzetes figuráit.

Művészfilm — jelzi igénye. Közönségfilm — határozza meg hangulata, szatirikus humora, ragyogó színészi játék.

Ábel Péter

Telefonkábelek cseréje

Szeged telefonhálózatának rekonstrukciója újabb, jelentős szakaszához érkezett. Május 3-án a szerelők hozzákezdtek az érpárok összekötéséhez. Így a már elavult, öreg telefonkábelek helyett újak kapcsolódnak be, és az új telefonközpont elkészültekor néhány óra alatt megtörténhet az átkapcsolás a jelenlegi főközpontból. A mélyépítő, kábelhelyező munkák a tervezett időre elkészültek, a Szeged távbeszélő-hálózatának 80 százalékát közel 72 millió forinttal felújították.

Főbíró Pál, a Szegedi Postaigazgatóság beruházási osztályának vezetője szerint a munkák tervszerűen haladnak, s év végére befejeződnek. Az előfizetők várják az új kábelek üzembe helyezését, s bíznak abban, hogy meggyorsul majd a hívási lehetőség is.

Lőrincz Pál, a szakszervezetek 1945 óta tagja. Fiatalon választották meg bizalmi minak. Nyolc évvel később már a vezetőségnek és a pártvezetőségnek is tagja volt. Másfél évtizede szb-titkár.

Akkor is meglepődtem, mint most — mondta. — Akkor Prágai elvtárs kérdezte: mit szólnék, ha szb-titkárnak javasolnának... Most, e héten Keresztes Mihály adta a kezembe a meghívót... Nem is mertem arra gondolni, hogy ilyen szép kitüntetésben lesz részem. Jutalmazzák azt, amit az ember szívesen végez...

— Mit kérdezné önmagától?

— Eleget tettem-e azért, hogy ezt megérdemeljem? — mutatott az előtte levő arany fokozatra. — Talán még többet kellett volna tennem... Megkérdézném, a szakmámban helytálltam-e? Igaz, kaptam Kiváló Dolgozó kitüntetést és nem az én munkám miatt lett hármas minősítés a hivatal. De ha a többiek munkájával is többet tördelt volna, akkor jobbák lennének az eredményeink. Egész gondolatort indított el bennem az a pillanat, amikor átvettem a kitüntetést. Azt is megkérdézném magamtól: miért nem tanultam... A feleségem folyamatosan tanult, a lányom is pedagógus... Miért elégedtem meg az érettségivel? Erzem a tudás hiányát a hivatali és a társadalmi munkámban is.

Azt még el kell mondani, hogy a Felszabadulási Erdemrendnek is tulajdonosa Lőrincz Pál. Így teljesebb a kép és talán felesleges is hozzátenni: aki minden területen úgy végezte feladatát, hogy élete nagy állomásait csillogó érmék jelzik, és mégis arra gondol, miben tehetne még többet, az az ember nagyon sokat tud.

— szirmai —

Ifjúsági parlamentek

A párt ifjúságpolitikájának megvalósításáról az idén másodikban adnak számot a gazdasági vezetők az ifjúsági parlamentek fórumain.

A Minisztertanács határozatban rendelkezett az idei ifjúsági parlamentek megrendezéséről. A részletes szabályozást a Minisztertanács határozata értelmében az Állami Ifjúsági Bizottság határozata tartalmazza, amely az „Ifjúságpolitikai Közöny” 1976/2. számában jelent meg. Az ifjúsági parlamentek megrendezésére 1976. szeptember és 1977. február között kerül sor, megrendezéséért mindenhol az állami, gazdasági vezetés a felelős. Az előkészítésben és a megszervezésben a KISZ- és a szakszervezeti szerveknek is komoly feladataik vannak.

Ifjúsági parlamentek célja: hogy a fiatalok közeleti tevékenységének kibontakoztatásával, a jogok és kötelességek együttes hangsúlyozásával szolgálják a szocialista demokrácia továbbfejlesztését, színterét válnak a fiatalok eszméleti, politikai nevelésének és mozgósításának. Feladata: hogy értékelje az Ifjúsági Törvény időarányos — ezen belül az 1974. évi ifjúsági parlamenteken elhangzott reális javaslatok — végrehajtását és tegyen ajánlást a végrehajtás további feladataira.

Az V. ötéves terv időszakaiban megoldásra váró feladatok ismertetésével mozgósítsa a fiatalokat a népgazdasági célok és a postal tervfeladatok megvalósítására.

— Teremtsem fórumot arra, hogy a KISZ IX. kongresszusa határozatait az ifjúság széles tömege megismerje, ezzel is erősítsék a KISZ-politikai befolyását az ifjúság minden rétegénél.

Az ifjúsági parlamentek megtartására a Magyar Postánál négy szakaszban kerül sor. A változás az 1974. évi megrendezéssel szemben az, hogy megszűnt az 50-es létszámkorlátozás, tehát az ennél kevesebb fiatal foglalkoztató munkahelyen is kell ifjúsági parlamentet tartani. Összevont parlament rendezhető olyan munkahelyeken, ahol külön-külön kevés fiatal foglalkoztatnak; például a járási kishivataloknál.

Az ifjúsági parlamentek lebonyolítása: a munkahelyi parlamenteket szeptemberben, a megyei és kiemelt hivataloknál, üzemeknél, önkormányzatoknál, kishivataloknál októberben, a Postaigazgatóságoknál, Központi Hivataloknál: az év vége felé, összpárti szinten, végül a tárca-szintű, KPM országos ágazati parlamentet 1977. január-februárban rendezik meg. Az országos ágazati parlamenten a miniszter plenáris ülésén tartja meg a beszámolóját, majd az egyes alágazatok problémáinak megvitatására — vasút, közút, vízi és légi közlekedés, posta és hírközlés, közlekedésszervezés — a szekciósüléseken kerül sor.

Az ifjúsági parlamenteken minden fiatal részvételének lehetőségét kell biztosítani. A megrendezés és lebonyolítások menetét a határidők alapján a Posta-vezérlőigazgatóság és a Postások Szakszervezete közösen szabályozza.

Az ifjúsági parlamenteken a beszámoló — valamennyi szinten — a rendező szerv gazdasági vezetője tartja. A felmerült kérdésekre lehetőség szerint már az ifjúsági parlament ülésén, de legkésőbb 30 napon belül írásban választ kell kapniuk a fiataloknak.

R. J.

A szakszervezeti munka élenjárói

Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsának elnöke.

— Amikor 1952-ben ismét dolgozni kezdtem, bekapcsolódtam a társadalmi munkába is. Még abban az évben megválasztottak a hivatalban szakszervezeti titkárnak, majd tagja lettem a központi vezetőségnek. Közben elláttam a társadalmi munkavédelmi feladatokat is. Az igazgatóság területi tanácsa megalakulása kor választottak vezetői tagnak.

— Mit tart a legjelentősebbnek ebben a munkában?

— Amit tettem, azt szívósból tettem. Szakmai feladataim elvégzésénél nagy előnyöt éreztem a társadalmi munkámmal. Azért tudom a hivatali ilyen szinten vezetni, mert ezt könnyebb teszi a közösségi munka. A szakszervezeti életben értesülök mindenről, ami a postán történik vagy várható. A Központi Vezetőség értekezletein megtudtam, milyen problémákkal küzdenek a vidéki igazgatóságokon, milyen tapasztalatokat szereztek. Sok javaslatot hallottam, amit a saját munkámban hasznosíthatok. Nem tudom szétválasztani a kettőt, a szakmai és a társadalmi feladatok együttes megoldása adja az én munkámat.

— Udvardi Istvánnal egyedül él. Férjét három évvel előzől hirtelen veszítette el. Harmincegy évi közös élet után maradt özvegyen. Amikor erről beszélt, megkeményedtek arcának szép vonásai, mégis kicsordultak a könnyei.

— Tudom, most nem szabad erre gondolni — mondta —, örülni kell, hiszen azért hívták ide, mert elismerést kapok...

Később, amikor átvette a Szakszervezeti Munkáért Erdemrend arany fokozatát, megértettem, amit szavaival el akart mondani. Azt, hogy neki a legszebb kitüntetés a munka, melyet mindennapjai során végez és a legtöbbet jelentő jutalom, amely segíti mindenét.

Az ünnepség alatt Kozma László mellett ültem. Megtudtam, hogy a síófoki rádióállomás gépésze. 1954 óta dolgozik ott, s az akkor alakult rádióállomás szakszervezeti bizottságának tagja lett. Három évvel később a szakszervezet titkárnak választották és azóta is megmaradt ez a megbízatása.

— Miért vállalja már majd húsz éve ezt a felelősségteljes társadalmi munkát?

— Szeretem a munkám. Az volt a célom, hogy segítsek dolgozó társaimnak. Közösen megoldjuk azokat a személyes problémákat is, amelyeket egyedül nem lehet. Úgy intézem ezeket a dolgokat, hogy az emberek érezzék, van egy érdekvédelmi szervezet, amely valóban a dolgozókért van. Sokszor az egész apró esetek értetik meg ennek jelentőségét.

— Az emberekkel való törődés mellett másik feladatnak tartom a gazdasági munka segítését. Olyan együttműködésre törekszem a szakszervezetekkel, amely során közvetlenül befolyásolhatom a szakmai tevékenységet. Például, a munkaversenyek szervezésével, a szocialista brigádmozgalom irányításával, az élüzem versenyfeladatai elvégzésének segítségével. Legutóbb tavaly érték el az Élüzem címet. Idén az 54 állomás közül a tizenharmadik helyet érték el. Ez sem rossz eredmény, az egész kollektív munkája sűrűsödik benne.

— Egy rádióállomás olyan, mint egy hatalmas rádió — magyarázta szeretettel —, de nem vevő, hanem adóberendezés... Elmondhatom, hogy nálunk ennek az adónak a működtetésével, az egymásba kapcsolódó feladatokkal valóban megvalósult az üzemi demokrácia. Hozzájárult az is, hogy a vezetők közülnk való, jó képzettségű mérnök, aki ismeri a szakmai gondokat és az embereket is. Egy nyelven beszél velünk. Nálunk az a jó, hogy járva az állomást, megszólítanak: Laci bácsi, ezzel probléma van... Elmondja és én to-

vább adom az illetékeseknek... Az üzemi demokrácia nálunk nem most jött „divatba” és nem az úgynevezett fórumokon valósul meg, hanem az állomás életével, folyamatosan, a mindennapok szükségleteként alakult ki.

A Pécsi Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa megalakulásakor a tanács tagjainak választották Kozma Lászlót. Jó munkája elismeréseként oklevelet, majd 1968-ban Szakszervezeti Munkáért Erdemrendet ezüst, az idén pedig az arany fokozatát kapta. Szakmai feladatai elvégzéséért vezérlőigazgatói dícséretben, Kiváló Dolgozó és a Posta kiváló dolgozója kitüntetésben részesült.

Amikor esténként hazatér Zamárdiba, az otthon melege fogadja. Feleségével és 21 éves lányával él. Erről beszélve, elővette a fényképeket is. Az egyik színes képen hatalmas almafák piroslanak.

— Saját termés — súgta —, kedvenc időtöltésem a kertészkedés, de nehogy megírja...

A Hódmezővásárhely 1-es postahivatal főpénztárosa Lőrincz Pál. Havonta 110—120 millió forint „megy át a kezén”.

— Milyen ez a munka?

— Szép, legalábbis nekem ez a legszebb a postal munkák közül. 1943 novemberében Újvidéken, postanövendékként kezdtem a pályán. Nem szerettem, akkor még tanították a morset, hallás után kellett venni, mindig megfájdult a fejem a fülhallgató alatt. Írtam is haza, hogy jöjjenek értem... De csak egy telefonhívást kaptam válaszul: hogy bíriam ki... Aztán beszélgettem a gondnokkal, Sebestyén Gézával (már nyugdíjas, a szegedi igazgatóságról ment nyugdíjba), aki mondta: „nekem is írtak a szüleid”. Jakab János a földim volt, feleségével együtt a szárnyaik alá vettek, így aztán maradtam. Visszajöttem Vásárhelyre és azóta is ott dolgozom. Távirásként kezdtem, majd a felvételhez kerültem. Távgépíró-tanfolyamot végeztem, pár hónappal később felvételek lettem, majd rovatoló, utána távbeszélő rendező. A tisztá tanfolyam elvégzése után ismét végigjártam a legkülönbözőbb beosztásokat. Tíz éve kerültem a főpénztárba.

A Moszkva térről nézelődők szeme biztosan a Posta épületén köt ki. En is hosszú éveken keresztül csak kívülről nézgettem a szép, vörös téglaparkot. Most a Vároki utcai kisnyitortán várakozom. Fél nyolc, szal-lingóznak a Krisztina Távbeszélő Üzem dolgozói. A portás bácsi, **Illés Károly** (39 évig volt kézbesítő) a nyakában, reumatikus beteg-sége miatt, egy évvel a nyug-díj előtt került ebbe a be-osztásba) kedvesen üdvözl-i az érkezőket: jó reggelt ki-vánok; csokolom, főnökasz-szony (nem tudom, milyen rangig jár ki e megszólítás, mert elég sűrűn elhangzott); szervusz bogárka (ez a kedves-ség a kis óvodásoknak szól, akik anyukájukkal érkez-nek), közben nekem mesél-i utóbbi éveinek fájdalmait. Kórházak — és gondok...

Akikre várakozom, megér-keztek, s együtt ülnek az üzemvezető szobájában. **Csörgő Gáborné** megbízott üzemvezető, **Halmi Zoltánné**, az általános osztály vezetője, **Gáspár Józsefné**, a párt-alapszervezet szervező titká-ra (Csörgőné és Gáspárné egy napon kezdtek a Posta-nál, 26 évvel ezelőtt, s együtt végezték el — 1950-ben — az első, nők részére szerve-zett műszerész tanfolyamot), **Almai Andrásné**, az szb-nő-felelőse, **Derekes László** szo-cialista brigádvezető és **Tu-schek József**, hálózati osztály-vezető.

A beszélgetés során kiala-kult az üzem életének „csop-ortképe”. Mozaikokból állt össze, tömönatos feliratok-kal.

Fluktuáció

Mivel lehetne ezt ábrázol-ni? Talán szárnyat eresztett emberekkel. (No, persze, nem bibliai idéző földi „angya-lokról” van szó, hanem röp-ködszről.) Az üzem létszáma 346. Körülbelül ötven száza-lékuk törzsgárdatag. A töb-bi ötven — amely mozaik-szal 80-nak felel meg — vándorol. TIG-en belül és Pos-tán kívül. A Krisztina bére-zése eddig az átlag alatt volt. Most elégedettek (legalábbis egy réteg), mert 4,4 száza-lékos bérfejlesztést kaptak, ami 66 forintos személyen-kénti átlagot jelent. Persze differenciáltan osztották el,

100 és 250 forint között. (Ta-valy 25 forint jutott egy fő-re.) Az üzleti csoportban (húszan vannak) és a köz-pontos osztály műszerészei, segéderői az idén 100—100 fo-rint kiemelt bérfejlesztést kaptak.

Bérproblémák különösen a hálózatszerelő és vonalépítő osztályon vannak. (6700 osz-lop van a Krisztina területén és nagyon sok légvezeték). Nehéz fizikai munkát vége-znek a szakmunkások. Egy-egy vihar után ki sem lát-szanak a munkából. Az itte-ni dolgozók 30 százaléka a nyugdíjhoz „közeledik”. Utánpótlásra nem sok a kilátás. Anyagilag kellene érde-keltté tenni a munkásokat. Normában dolgoznak és ugyanakkor órábérben is. Miért nem lehet bevezetni a teljesítménybérézt? — kér-dezik. (Több munkára is sar-kallna.) És felelőitők a há-lózatépítő üzem, ahol jóval magasabb a bér, pedig „a Krisztinában semmivel sem könnyebbek az oszlopok” — mondják.

Nem hallgatják el azt sem, ami jó: május 5-én kaptak egy darab kocsit és egy osz-lopfúró gépet kölcsön, az utóbbi új berendezés, itt ki-sérleteznek vele, nagyon hasznos, jelentősen könnyíti az eddigi kézi erővel végzett munkát. (Hiába, gépesíteni kell, a nehéz fizikai munká-ra a fiatalok ma már nem vállalkoznak.)

Nők

Öket fényképezni könnyű lenne és a fotós számára hál-lás feladat. De sokan van-nak, csaknem 170-en, nehe-zen férnének el egy fényké-pen. Beszéljenek róluk a sza-vak.

Egy évvel ezelőtt újszak-szervezeti bizottságot válasz-tottak, új nőfelelőst is. Sok mindent lehet és kell tenni, de idő kell hozzá. A szak-szervezet egyedül nem ké-pes, jó partnert talál azon-ban a gazdasági vezetésben. Bér: évek óta odafigyelnek, s közelítenek az azonos be-osztású férfiak béréhez. GYES: tartják a kapcsolatot a kismamákkal, visszavárják őket. ISZT-ülésen felvetet-ték, jó lenne ha az igazga-tóság lehetőséget teremten-e a gyermekgondozási segélyen levő nőknek, hogy a kiesett

évek alatt bekövetkezett műszaki-forgalmi változások-kat, fejlődést tanfolyamo-kon megismerjék. Igyekez-nek minél több rendezvényt szervezni a nők számára, hogy jobban megismerjék egymást. Remekül sikerült az idei nőnap mindenki aranyos kis kóktél-köténykét kapott, amit a férfiak adtak át. Gaz-dag műsor biztosította a jó szórakozást. Rájöttek, hogy a helybeli rendezvény időt-tobb a megszokott környe-zetben, mint házon kívül. A gyermekek óvodai elhelyezé-sével eddig még nem volt gond. A vezető káderek kö-zött szép számmal vannak nők.

Munkaverseny

Az utóbbi öt évben két-szer nyerték el az Elitium, és egyszer a Dícséretes tisz-telítetést. Pedig mostoha körülmények között dolgo-znak. A törzsgárdai helytállá-sának köszönhetik az ered-ményeket. 21 brigádjuk van. Jó munkával az idén egy lett arany-, kettő pedig ezüst-plakettet, öt jutalmat kapott. Az „arany” brigád vezetője elmondja, hogy öt év alatt a húsztíz brigád számos ver-senyjutalmat „gyűjtött” ösz-sze. Az idén is szeretnék el-érni legalább az aranyat. (Tavalyi Posta kiválóak vol-tak).

Öltöző a folyosón

A hatalmas épület gazdá-ja, gondnoka a Krisztina, de helyük egyre szűkebb. Nyug-díjba ment a házfelügyelő, örültek, hogy birtokba vehet-ik a lakást. Nem, másnap már nem volt az ajtón a la-ka-t, beköltöztették a Jogügyi Hivatalt. A pártszervezetnek nincs helyisége(!), a szak-szervezettől „kunyertál”, vagy a hivatalvezető szobáját ké-ri el. És a szociális ellátott-ság?! A három, zuhanyzó-s fűrdőnél a dolgozók sorban-állnak, az öltöző kevés, min-dennapos látvány a folyosón az alsónadrágos, vagy tör-lőköbe csavart dolgozó. Hal-miné keserűen mondja: ren-geteg értekezleten elmond-tam, hogy tarthatatlan a helyzetünk, de a válasz az volt, ingerlékeny hangulat-ban van az elvtársnő. (!) A megoldás annál is inkább

fontos lenne, mert nagy a kontraszt a vezérigazgatóság „szőnyegerdeje” és a Krisz-tina zsúfoltsága között. Meg-azután: az első emeleten, ahol a zuhanyzó van, beren-deztek a gépkocsivezetőknek egy „pihenőt”, kanapéval, fo-telelkekkel, televízióval. Ez ig-zán nagyon fontos — mon-dják a Krisztinások —, de az öltöző bővítése az nem! A dolgozók, megtartásához, a fluktuáció csökkentéséhez hozzátartozna az is, hogy kulturált munkakörülménye-ket teremtsenek.

Új székház

Már elfogadták a Város-majorban épülő új Krisztina központ tervét. A VÁTI ter-vezte. Az üzem vezetőitől is kértek javaslatot az új épü-letre. Csak éppen nem vet-ték teljesen figyelembe mert a társadalmi szervek részére nem gondoskodtak helyiség-ről.

A terv szerint 1980-ra el-készül az új épület. Induló kapacitása 10 vagy 20 ezer vonal lesz, majd fokozatosan fejlődik fel 100 ezerre. (A je-lenlegi kapacitás 40 ezer, Óbuda, 16 ezer és 8 ezer PAM.) 34 ezer várakozójuk van. Március 31-ig tehát az első negyedévében 5210 beadvány érkezett hozzájuk, melyek-nek feldolgozása nem kis ad-minisztrációt igényel. Az óbudai lakótelep bővülésével, a Békásmegyeren épülő 13 ezres lakóteleppel jelentősen megnövekszik majd a tele-fonigénylők száma. Pillanat-nyilag egyetlen szabad vona-luk sincs. De gond annál több. Minden elavult. Szá-zadeleji berendezésekkel, fel-szerelésekkel is dolgoznak(!) 7 A/1 mellékközpontjaik vannak, melyek a ma igé-nyelt szolgáltatásoknak már nem tudnak megfelelni, az időszámításban sem tudnak részt venni. Ilyen körülmé-nyek között kell megfelelni-ük egy olyan területen, mely ráadásul reflektorfényben van. Nagyon sok itt az olyan előfizető, aki magas, vezető beosztásban van, akinél a hi-bajjavítás azonnali intézke-dést igényel. Csinálják, plusz energiával, verejtékezve, de szívvel-lélekkel. Csak azért több támogatást várnak ne-héz munkájukhoz.

Bánhidi Éva

A száz kilométeres sebes-séggel robogó vonat ablaká-ból nézem a villamosvezeté-keket tartó oszlopokat. Illetve nézném, mert sűrű egymás-utánban szinte összeolvadnak a szemem előtt. Tudom, hogy ötven méterenként követik egymást. Eszembe jut, míg suhannak az oszlopok, hogy sok-sok hivatalvezető igé-nyelte azt, hogy a dolgozók jobb munkateljesítményei el-ismerésére legyen kezükben valamilyen anyagi ösztönzési lehetőség. Az egyenkénti igé-nyek úgy olvadtak össze egy-gyé, mint az oszlopok a szem-em előtt.

Ezen gondolkodtam Debre-cen felé menet. Visszaemlé-kezem, hogy az idén január-ban, nagyjaktív-értekezleten dr. Szilágyi Gábor, a Debre-ceni Postaigazgatóság vezető-je bejelentette: a hivatalok vezetőinek igényét teljesítve, az igazgatóság évente 100 fo-rinti/létszám-fő szabad rend-elkezésű, tehát saját hatáskörű jutalmazási keretét biztosít minden IV—VI. osztályú hi-vatalvezetőnek bármikor fel-használásra a jobb, hatéko-nyabb munkát végző dolgozók munkájának elismerésére.

Ezért megyek most Debre-cenbe. Megnézem, hogy az igazgatóság életében új kez-deményezésre hogyan készül-tek fel, milyen elképzeléseik vannak a vezetőknek? A lehe-tőség itt van, mit tudnak vele kezdeni?

Az első interjúalany az igazgató.

★

— Milyen előzmények vol-tak? Mi az igazgatói utasítás célja?

— Az igazgatóság minden évben — válaszolta dr. Szilágyi Gábor — esetenként, év közben is, de főleg az év végén jutalmazási kereteket adott a hivataloknak, s ezeket a hivatalvezetők az egész évben jó munkát végzőknek, kimagasló munkatevékeny-ek elismeréséül adták. Kétségtelen, hogy ezeket a jutalma-kat, az érintettek mindig örömmel vették át, de azért sokan elfelejtették az év vé-gére azt, hogy ki milyen mértékben vállalt részt például a hűsvéti csúcsforgalom lebonyolításában, vagy kire ho-gyan tudott számítani a hiva-talvezető a mások betegsége vagy szabadság miatti helyet-tésítésre, de még azt is sok-szor tapasztaltuk, hogy bi-zonyi kissé egyenlőtlenség le-található a jutalomkerek-tek szétosztásánál. De az anyagi eszközöknek minden-képpen ott kell lenniük, ahol el tudják dönteni, kik vég-zik az átlagnál jobban a munkát, kik azok, akikre na-gyobb mértékben, sőt, min-den körülmények között szá-mítani lehet.

— Mit vár az utasítás vég-rehajtásától az igazgatóság?

— Vannak problémák a kézbesítő szolgálattal. Ha egy kézbesítő beteg lesz, nem min-dig akad, aki helyettesíti. Még akkor sem, ha a kötele-ző helyettesítési díjazást megkapja. Egy másik példa: nagyon sok kézbesítőnk van, akinek a munkaidőcsökkentés szabad napját csak összevon-tan tudjuk biztosítani. Itt is gondoskodni kell helyette-sítéséről. Úgy gondolom, könnyebb helyettesítést találni, ha ennek honorálására a hi-vatalvezető kezében ösztönző lehetőség van. Ezzel elérhető — legalábbis ezt várjuk —, hogy a kézbesítő szolgálatban ne legyen kiesés, legalábbis, lényegesen csökkenjen azok-nak a napoknak a száma, amelyeken valamelyik járat-ban nem kézbesítenek.

— Nagyon sokat foglalkoz-tunk a dolgozókat megillető évi rendes, de az esetenként biztosított jutalomszabadságok kiadásával is — folytatta az igazgató. — Az utóbbi évek-ben csökkent az igazgatóság-on a kiadatlan szabadságnapok száma. Mégis, jobb munka-szervezéssel a jelenleginél is több szabadságnapot lehet kiadni dolgozóinknak. Hozzáte-szem, nagy gondot fordítunk a szabadságolások tervszerű kiadására is. Ehhez a hiva-talvezetőknek most már ösz-

tönzési lehetőségük is van. Hangsúlyozom, a tervszerű szabadságolások biztosítása nemcsak azt jelenti, hogy mindenki kivetheti a szabad-ságát, hanem azt is, hogy a postai szolgáltatásokat min-den hivatalunk maradéktala-nul el tudja látni.

A rendszeres helyettesítési munkát végzők nagyon fon-tos szerepet töltenek be a Postaigazgatóság munkájában. A legjobb az lenne, ha min-den rendszeres helyettesíté-sképzett dolgozó lenne. De egy-részt közülük sokan szakkép-zetlenekek, másrészt — s most ezt tartom nagyobb problé-mának — nincsenek annyian, mint amennyi igény van az érintett postahivatalok részé-ről. Különösen megmutatko-zik ez az egyedülkezelő kis-hivataloknál. A célunk két-tős: Az egyik, hogy ne kér-jen minden hivatal helyettes-t az igazgatótól, illetve a megyei hivataloktól.

A másik: góckörzetesíténi kívánjuk a kishivatalok trá-nyítását. Ott lennének a góckörzeti hivatalok, amelyek vezetői nemcsak ezt vállalják, hanem azt is, hogy — rend-szeres helyettesek híján — saját emberüket adják a kis-hivatalokhoz, helyettesítésre.

Erre a góckörzetesítésre ép-pen a járási szakszervezeti bi-zottságok jelenlegi vonzási körzetét vennék alapul. Az ilyen góckörzeti hivataloktól kishivatalokhoz kimenő — és helyettesítést ellátó — szak-képzett dolgozó helyébe a góchivatal akár szakképzetlen dolgozót is beállíthat. Azok-ra, akik kimennek helyettesít-tésre, világos, hogy többet és jobban számíthat az érintett hivatalvezető. Az ő honorála-sukra is lehetőséget biztosít a mostani szabadrendelkezésű jutalmazási keret.

Mindezek mellett is, az a dolgozó, aki a kishivataloknál helyettesítést végez, olyan munkaterületeket is megis-mer, amelyekkel saját szak-mai tudását gyarapíthatja, ez-által sokoldalúbb lesz. Úgy érzem, ez az elgondolás — ha bevállal — tehermentesíti a rendszeres helyetteseket, s pótolhatja a szakképzetlen rendszeres helyettesek mun-káját.

— Hogyan lehetne összefog-lalni az új elképzelés várható eredményeit, illetve van-e már tapasztalat az intézkedés ha-tásáról?

— Feltétlenül eredménye-sebb munkát várunk hiva-taloktól, tehát a gazdaságos-ság javulását, a postai szol-gáltatások színvonalának nö-velését is. Az igazgatóság I. negyedévi eredményei már egyenletesebb fejlődést mutat-nak a tavalyi összehasonlítá-sból időszakhoz képest. Csökkent a panaszok száma, a hivataloknál jelentkező lét-számgondok megoldásához már nemcsak az igazgatóság-nak adták fel a lecke-t a hi-vatalvezetők, hanem sokszor önállóan intézkednek. Ezek már mérhető eredmények. A jutalmak szétosztását negyed-évenként fogjuk értékelni, függetlenül attól, hogy az adott hivatal vezetője élt-e vagy sem a lehetőséggel. Rendki-vül fontosnak tartom, hogy az érintett hivatalvezetőket ne szubjektív érzések vezessék a jutalmazásoknál. Bizom benne, hogy így is lesz, márcsak azért is, mert elrendeltük, hogy a szabadrendelkezésű ke-reletösszegeket az illetékes tá-rsadalmi szervek egyetértésé-vel használhatják fel.

További jelentős eredmé-nyeket várok ettől az intéz-kedéstől, hiszen az összes ju-talmazási lehetőségek mint-egy 17 százaléka került most közvetlenül a IV—VI. osztá-lyú hivatalok vezetőinek ha-táskörébe.

★

Miközben megköszöntem az interjút, arra gondoltam, mi-lyen jó lenne most rögtön több érintett hivatal vezető-jét és szakszervezeti bizott-ságát felkérni, s megkérdez-ni tőlük: hogyan éleik, éltek a lehetőséggel?

E tapasztalatokról a jövő hónapban számolok be.

Garamvölgyi András

Válasz érkezett

A Postás Dolgozó áprilisi számában „Hol a múzeum?” című cikkben megírt kritikai megjegyzéseket megköszönjük. Hálásak vagyunk azért is, hogy a lélekszámban ugyan kicsi, de történelmi és egyéb szempontból gazdag közseg-ben idejévelleggel működő múzeumi kiállításunkat végre postások is látogatták, sőt épít-ő szándékú kritikával szembé, még látogatottabbá kívánják tenni. Nem véletlenül jegyeztem meg itt a még szócskát, ugyanis a cikkben foglaltak alapján a közszegben nincs ugyan elhelyezve irányítójel-zés, a kiállításunk látogatottsága 100—150 fő naponta és az 1975. évben 20 000-en felül látogatták meg itt a múzeum-t hat hónap alatt.

Szép eredmény ez akkor, ha figyelembe vesszük, hogy az állandó fővárosi kiállításunk-at — postás dolgozóinkat is beleértve — sajnos keveseb-ben látogatták, holott ennek a múzeumnak a propagandája minden területet (sajtó, rádió, televízió és egyéb lehetőségek) beértve kielégítően mond-ható, nem is beszélve a „100 éves a telefon” című kiállítá-sról, melynek megtekintésére fokozott mértékben hívtuk fel az érdeklődők figyelmét.

Megjegyzésemet nem össze-hasonlítási alapnak szántam, mert ez nem is volna reális, csupán azt szeretném elérni, hogy a postás dolgozók több érdeklődést tanúsítanak sa-ját múzeumuk iránt.

Visszatérve a cikkben fog-laltakra, a következő intézke-déseket fogantatosítottuk:

1. Nagyvárszónban több jel-ző tábla felszerelését tervezzük.
2. Mint az előző években is, az idejévelleggel kiállításunk két postai dolgozó ügyel fel a mú-zéális anyag biztonságára, kö-zülük az egyik dolgozó ellátja az alkalmi postahivatal keze-lését is. A megnyitás után pár nappal már ez a dolgozó is elfoglalta munkahelyét.
3. A Veszprém megyei Táv-közlési Üzemnél és a Soproni Postaigazgatóságnál kértük távbeszélőállomás felszerelését a múzeumba.
4. A múzeumból, illetve az ott kiállított tárgyakról foto-kat készítettünk és azokat ki-válogatás, illetve elkészítését végezt felterjesztettük az ille-tékes vezető szervünkhöz.

Ternyilla Mihály,
a Postamúzeum vezetője

(Befejezésül a „múzeum ügyhöz”: sajátos, hogy ahol semmit nem propagálunk, ott több a látogatók száma, mint ott, ahol a propaganda min-den eszközt igénybe vesz-ünk... Reméljük azonban, hogy a jövőben Nagyvárszón-ban még többen — és még több postás — látogatták a múzeumot, s e válaszcikk nyo-mán a fővárosi állandó ki-állítás is. A válaszevel utol-só pontja véleményünk szer-int kissé finoman fogalmaz. Az „illetékes vezető szerv”, amelyre céloz, az a vezérigaz-gatóság 5. Propaganda és In-formációs Osztálya, amely az év eleje óta nem tudott intéz-keződni. — A szerk.)

SPORTKAPCSOLATOK

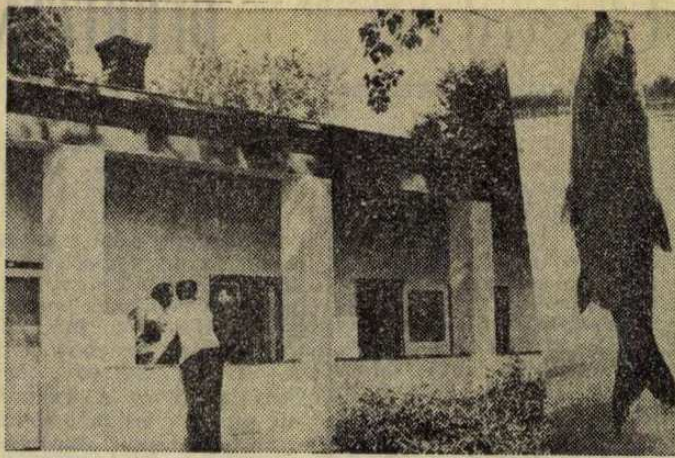
Május 18-án, 12 ország 26 küldöttének részvételével meg-kezdődött a Nemzetközi Postás Sportszövetség (UISPTT) XII. kongresszusa. Póvora György vezérigazgató-helyettes üdvözlő szavai után a tanácskozás a következő főbb témákat vitatta meg:

A testkultúra fejlesztése, a testnevelés és sport szükségsé-gé a Postán: A tömegsport szervezői és irányítóinak elméleti képzése. Az előadások és a hozzászólások a tömegsport-rendszerekről, az előkészületekről, a tervekrol szölkak, amelyek mind azt a célt szolgálják, hogy a városi élet ártalmaitban élő embert jobb egészségi állapotba hozzák, mindenki megtalál-hassa a felfrissülést, a mozgás örömet, az egészséghez vezető utat. A tanácskozás hangulata azt bizonyította, hogy a sport mindinkább betölti szerepét a népek közötti barátság ápolá-sában, az emberek közötti kapcsolatok erősítésében. A küld-öttek a kétnapos értekezlet után Budapest nevezetességeivel ismerkedtek meg, majd kirándulást tettek a Duna-kanyarba. A kongresszus záróaktusa a posta-vezérigazgatóság és a Pos-tások Szakszervezete elnöksége által adott állófogadás volt, amelyen megjelent Horn Dezső miniszterhelyettes, posta-vezér-igazgató és Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtitkára is.

Reszketések halak...

... mert bensőséges ünnepség keretében megnyílt az új, hét szobából társalgóból álló horgásztanya a tassi Duna-ágban. Igaz, ottjártunkkor még egy ikrával sem sikerült találokunk, de a Postás Sporthorgász Egyesület fíradhatatlan titkára, Fazekas Vince, beavatva minket a horgásztiokba, elmondta, hogy 1975-ben 9143,7 kilogramm halat fogtak postásaink. Ez egy főre számítva 30,5 kilogramm halat jelent, vagyis akad ott hal, csak fogni kell. (En a tökéletes zöldfűtől, úgy képzeltem, hogy egy ilyen avatáskor versenyhorgászás is lesz, ezért emlegettem annyit a halakat.) Na, de félre a kedélyeskedéssel.

Ragyogó, nyári napsütésben került sor a minden igényt kielégítően berendezett tanya átadására. Becz Sándor, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság vezetője, az egyesület elnöke ismertette az építés nehézségeit, és megköszönte mindazoknak az áldozatkész munkáját, akik ebben részt vettek. A Postások Szakszervezetének titkára, Kiss Ernő, meleg szavakkal köszöntötte a jelenlevőket, kívánt kellemes, hasznos időtöltést a tanyát igénybevevő postásoknak, majd hivatalosan is átadta használatra az új létesítményt. Ezután megtekintettük az épületet, melyet a dömszói Dózsa Mg. tsz. építő részlege épített, tornácok kivételben. A megoldás szellemes, és hasznos, mert a fedett, oszlopos tornácban rossz időjárás esetén is lehet a szabadban tartózkodni, sakkolni, ultizni, vagy olvasni, kinek igénye, kedve szerint. Az építkezéshez a postai szakszervezet és a Postások Szakszervezete 600 ezer forintot adott. A berendezésre eddig 170 ezer forintot költöttek. Izlésesen berendezett, három fekvőhellyel ellátott, duplaajtós — szűnyoghálóval az egyik — szobák kulturált körülményeket teremtenek postásaink számára. A társalgóban televízió, sztereó-rádió áll rendelkezésükre. Az épületben van egy AFÉSZ-üzlet is, „házbolt”, ahol a konzervek, fűszerek, édességek és egyéb áruk közelebe teszi még kényelmesebbé az itt pihenők életét. A tökéletes kényelmet szolgálja, hogy a napjában háromszor közlekedő rákvei kishajó állomása szintén a tanya épülete előtt van. Vagyis a hajóról egyenesen, 20—25 lépés után a szép, kényelmes épületbe lehet belépni. Nem tudom, hány horgásztanya dícselkedhet ilyen „komfort”-tal,

de hogy nem sok, azt biztosra veszem... Az Egyesület 3884 négyzetföld területtel bérel, másfél kilométeres partszakaszt, ahol 84 egyesületi tagnak van saját horgászháza. Láttunk is és megcsodáltunk jónéhány szemrevaló, takaros horgászházat, szépen gondozott kertekkel, ezüst fenyőkkel otthonosabbá téve. A taglétszám 364, mint Fazekas Vince mondta, szinte már be is telt az a létszám, amit erre a területre engedélyeztek. Ki ne felejtsem a beszámolóból, 9 csónak várja, hogy azok a sportársak, akik távolabbi vizeken akarják szerencséjüket kipróbálni, oda evezhes-

senek. A nagyon szép környezet, a barátságos, kényelmes új épület még e sorok íróját is, ki csak nehézségek árán, nagy odafigyeléssel tudja megkülönböztetni a halászszt a horgászsztól, szenvedélyes sporthorgásszá tenné, ha nem telt volna be a létszám, és lenne horgászengedélye. Azoknak a szerencséseknek, akiknek viszont mindez rendelkezésre áll, meggyőződésem, hogy az új épület, az egyesület által nyújtott kényelem a jövőben még kellemesebb pihenést, kikapcsolódást fog jelenteni, amit mi is szívóbb kívánunk.

— Schenker —

Sportélet a Járműtelepen

A járműtelepen 1975-ben a szakszervezeti tanács választása után a kultúr- és sportmunka végzésére is külön-külön felelősöket választottunk. Ez annak érdekében történt, hogy erősítsük és fejlesszük üzemünkben a tömegsportot, amelyre a közelünkben levő Postás Sporttelep ad jó lehetőséget.

Visszatekintésként: tavaly a járműtelep nyerte a „Legjobb sportkör”-kupát. A kupa megtartásáért az újjáavasztott szakszervezeti bizottság megkezdte a sportélet tervszerű szervezését. Megalakult a sportkörti bizottság, amely jelenleg 6 tagból áll. A bizottság feladata, hogy összefogja az üzem és a szakszervezet sporttevékenységét, irányítsa a szervezését.

Üzemünkben a következő sportágakban kezdődött el a szervezett munka: asztalitenisz, labdarúgás, sakk, túra-evezés és teke. A bizottság munkájának eredményességét az elmúlt időszakban rendezett megmozdulások bizonyították: asztalitenisz-verseny volt, 42 indulóval, melyet fiataljaink nagy aktivitással foglaltak. Benevezünk a postás kispályás labdarúgó-bajnokságra; üzemünk 12 csapatot állított ki, amelyek egymás-

sal körmérkőzést játszanak. E sportágnak nagyon jó hagyományai vannak.

Sakkversenyt is rendeztünk, 30 indulóval. Tekézőink az erős mezőnyben megállják a helyüket, állandó csapattal, eredményesen vesznek részt a bajnokságban.

Túraevező szakosztályunk szervezésében természetjárásal egybekötött bükki gyalogtúrát indítottunk Szilvásvárad, Bánkut-Omassa, Lillafüred útvonalon. Evezőseink pedig a minden évben a meghirdetett B. E. Sz. túrákon vesznek részt. A tömegsport népszerűsítése érdekében a KISZ-szervezettel közösen, április 25-én megrendeztük a „járműtelepi sportnapot”, amelyre a kedvezőtlen időjárás ellenére is igen sokan eljöttek. A vállalat vezetősége is, szinte teljes létszámmal aktívan részt vett a vetélkedésben. A fiatalok javasolták, hogy szervezzünk májusban is hasonló megmozdulást.

Nagy sikerrel való tekintettel május 30-án ismét rendeztünk sportnapot, összekapcsolva a gyermeknapot, így a gyermekek részére is látványossággal szolgáltunk. Vidéki telephelyeink közül a székesfehérvári és tatabányai garázs

is szervezett hasonló megmozdulást.

A sportszerek és sporteszközök állandó karbantartása és felújítása folyamatban van. Az igényeknek megfelelően, az induláshoz szükséges anyagi alappal rendelkezünk. Tevékenységünk a vállalat és a szakszervezeti bizottság anyagi támogatja. A jövőt nézve a meglévő sportágakban a létszámot tovább akarjuk növelni, hiszen üzemünkben igen sok a fiatal és szeretnénk részükre kellemes és hasznos szabadidő-elfoglaltságot biztosítani. Ezért tagkönyvvél rendelkező pártoló tagságot is szervezünk.

Sportkörünk a kongresszus határozatának szellemében végzi munkáját. A szakszervezet biztosítja mind az anyagi, mind az erkölcsi támogatást. Örömmel nyugtazzuk a sportbizottság eddigi végzett tevékenységét, további munkájához sok sikert kívánunk.

Nagy szükségét látjuk a sporttevékenységünk kiszélesítésének. Ennek érdekében, a párt, a szakszervezet és a gazdasági vezetés egységes támogatásáról biztosítja a sportbizottságot.

Póta István
SZT-titkár

tona voltam. Hazajöttem szabadságra és nem volt egy árva vasam sem. Men-tem az utcán, az Astoria előtt tömeg... Bementem, kisorsoltak és nyertem 300 forintot. Óriási pénz volt, nagy öröm. Azóta nagyon sok 300 forintot és rengeteg lemezt nyertem. Szeretek vetélkedni, nemcsak a pénzért, a játékokért, a győzelemért is. Hogy mikor játszom? Hát munkaidőben. De mindig a munkám végétől. Ugyanis, a kézbesítői munka reggel fél 8-tól délután fél 4-ig tart. Igaz, én minden reggel már 6 órakor itt vagyok. Kényesen vigyázok arra, hogy már egy levél se legyen a táskámban kézbesítetlenül, mikor tíz percre játszani megyek. Soha olyankor nem jelentkezem játéka, mikor számla, vagy nyugdíjfordás van. A nem zenei irodalomban mi érdekel? A dráma, a színpadi művek... Lesz a rádióban egy ókori görög dráma vetélkedő. Erre jelentkeztem, már vissza is igazoltam.

Es kezd arról a témáról beszélni, én pedig lapitok, mert félek, hogy nem tudok hozzájárulni. Igen, félek az ismereteitől, a tudásától. Lám, a tudás hatalom. Unger Tamás levél-kézbesítőnek nagy hatalma van. A tudás hatalma.

— Sch —

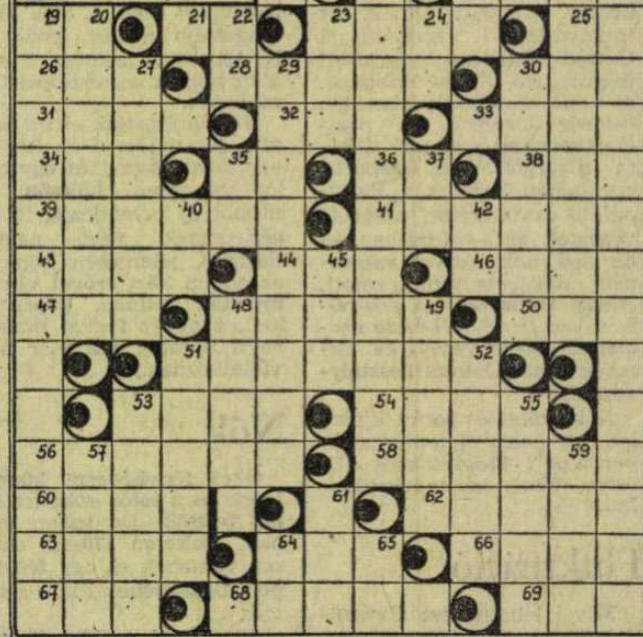
Női dolgok

Két barátnő beszélget. Az egyik: A nyáron két hetet Olaszországban töltöttem — meséli. A másik kérdése a vízszintes 1. alatt található.

VÍZSZINTES: 1. A barátnő kérdése. 2. Eladó és vevő köti. 9. Kérdőszó. 10. Idegen költőszó. 12. Fém. 13. Folyó a Szovjetunióban. 14. Karikagyűrűs. 17. Áttetsző drágakő (ékezet nélkül). 19. Gésa egyenműi. 21. Európai nép. 23. A varrónő ezt is teszi. 25. A vas vegyjele. 26. Két névelő. 28. Egész-szerű alkalmazott. 30. Ige-kötő. 31. Szibériai folyó. 32. ... Diego. 33. Bútorartozók. 36. Szláv igen. 35. Házállat. 36. Azonos magánhangzók. 38. UES. 39. Rá... rajta felejtette a szemét. 41. Békés, meghitt. 43. Szédelgő kába! 44. A biblia szerint három ilyen angyal volt. 46. Kérdés (két szó). 47. Kevert oka. 48. Női név (virág). 50. Hangtalanul intim. 51. Családnév. 53. Pocsolyaé. 54. Növény része (ford.). 56. Nem búzán! 58. Elszalad. 60. Háj. 62. Rádiócső—ellenállás. 63. Jó... van (jól é). 64. Francia kulcs (fon.). 66. Kevert dokk. 67. Jelt ad. 68. Hangszer. 69. ... fölia.

FÜGGŐLEGES: 1. Szél is,

víz is hajtja. 2. Állatlakás. 3. Kevert állati hím. 4. Folyó. 6. ... Sándor (festőművész). 7. Dunántúli folyó. 11. Fémhő van. 15. Külföldi hírügynökség. 16. Színész. 18. Névelő. Dery Tibor-mű. 19. Operett primadonna. 20. Római filozófus (fon.). 22. Határozó szó. 23. Óriáskígyó. 24. Nőgató szóc-ska. 27. Ruha, eső ellen. 29. Színész. 30. A függőleges 1. franciául. 35. Cigarettaárka. 37. Józsví. 40. E. A. 42. Ige-végződés. 45. Francia király. 48. Település. 49. Névelős község. 51. Nem erre. 52. Az égés

Benépesül Szántód

A Postavezérgazgatóság és a Postások Szakszervezetének Elnöksége mindig figyelemmel kísérté a szántódi táborozás előkészítését, évről évre jelentős anyagi támogatást biztosított a postafiatalk közzel két évtizede hagyományos táborozásához.

Az idei nyári idény június 3-án kezdődik és tizenhárom héten keresztül, több mint 1400 magyar és szocialista országból érkezett postásfiataltól egy-egy hetet a táborban.

A táborozáson résztvevő 200 szakmunkástanuló, 370 KISZ és szakszervezeti munkában példamutató aktív, több mint 400 szakközép- és főiskolai tanuló, 140 felső- és középfokú postaforgalmi tanfolyamhallgató, valamint a 26 főtől úttörőpostás táborozási programjában jelentős helyet foglal el a 200 NDK-beli és 30 lengyel postásfiattal való találkozásuk, egymás életének megismerése. A találkozási körében alkalom nyílik szakmai tapasztalatcserékre, az ifjúságot érdeklő társadalompolitikai kérdésekben. A tábori élet keretei kedvező feltételeket teremtenek arra is, hogy a német és lengyel, valamint az ország különböző területeiről érkező fiatalok között a már kialakult baráti kapcsolatok tovább erősödjenek. Mindez jól szolgálja a postához való tartozást, a szakma tiszteltét és megbecsülését.

A tábori életben ma már szinte hagyomány a KISZ és a szakszervezeti munka elvi és gyakorlati feladatainak megbeszélése, a módszerek átadása. A táborban végzett különböző társadalmi munka eredményesen segíti a fiatalok közösségi szemléletének formálását. A táborban kiala-

igéje, 53. Szikla a tengerben, 55. Gépkocsimárka, 57. Lopakodik, 59. Fogkrém, 61. Román folyó, 64. Kérdőszó, 65. Rápát magánhangzó.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: június 14.

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: hogy viruljon bennem, függőleges 18.: is tovább remény, hűség, vízszintes 30.: tavaszi, függőleges 4. virág.

Könyvjutalmat nyertek: Csentes Károly (Szolnok), Mészáros Ferencné (Monor), Salgó Gézáné (Nyergesújfalu), Selmei Imre (Budapest) és Perjes Ferenc (Budapest).

Ki nyer ma? Játék és muzika 10 percen... Aki kérdez... Aki válaszol... — És rendszerint nyer: Unger Tamás... a nagy táska, vagy postás, mikor, hogyan nevezi a játékezőt a már törzstagját ennek a népszerű rádió zenei vetélkedőnek.

Ki az az Unger Tamás, aki a kézbesítőtáskával a vállán; fejében, fülében, vérében „cipeli” Musz-szorgszkij, Wagner, Puccini, Bartók dallamait, gondolatait, zenéiben elmondott érzésvilágukat??? Egy főállású levélkézbesítő, postás! Aki 28 éves, egy két éves és egy 10 hónapos gyermek apukája és nem főfoglalkozású zenetanár, vagy zeneakadémiai hallgató, aki csak másodállásban kézbesítő postás. Meglepetés a felfedezés ugye? Hozzáam is véletlenül jutott el a híre, bár már a televízió és a rádió felfedezte őt. Szégyenszemre a Posta — amit annyira szeret — valahogy „nem vette észre”? Lehet, hogy a vezetés közönyös? Vagy nem büszkélkedik az ilyen remek fiatal postásokkal? Jobb lenne, ha sör-, vagy feldécibajnok lenne? Találgatom az okát, miért nem hallottunk hivatalosan is róla? Vajon hány „elhallgatott” Ungere lehet a Postának? Megnyugtatom az „elhallgatott”, meg

fogjuk őket keresni és róluk fogunk büszkeséggel írni, hogy ne csak a civilek, hanem a vezetés is ismerje őket, sokoldalúságukat, tudásukat, tehetségüket, aminek fényében a Posta is büszkén sütkérezhet. Mert ugyebár Unger Tamás nem hogy nem szégyelli, hogy levélkézbesítő, hanem — „a világért nem

szemre egy évig gyalogosan kellett a táviratokat kézbesítenie, mert nem ért le a lába a pedálra. Azóta meg-nőtt, megerősödött. A jelenlegi munkahelyén, a 114-es postahivatalban 1967 óta dolgozik, mint leveles.

— Szeretem a munkámat, az embereket, szeretem a Postát.

Tíz perc játék

mennék el a Postától, annyira szeretem, és főleg a kézbesítőtől” — idézem szó szerint a magnószalagra mondottakat. Hisz-e benne, hogy ez nem marad „egyoldalú szerelem”.

Nézzük, hogyan is lett a Posta szerelmese? 1963-ban, miután elvégezte a 8 általánost és olyan vékony legényke volt, hogy előző munkahelyén, a ZÖLDÉRT Vállalatnál a zsákban levő 50 kilogramm burgonyát kilónként akarta felhordani a pultra, egy hónap múltán „eltanácsolták” segédmunkási munkájából. Ekkor a mamája kézenfogta, s elvitte a Postához kéreppározo táviratkézbesítőnek. A 112-es Postán alkalmazták, de szégyen-

— És szeret vetélkedni. Hobbí? — kérdezem. — Én nem is tudom. Lehet, hogy titkolt szereplési vágy rejlik emögött? — találgatja.

— De ehhez tudni is kell! — morgom.

— Ez jött, a Postával jött. Úgy kezdődött, hogy borra-ralót kaptam. Fizetésemet hazaadtam. 14 éves voltam, és kezdett „jönni” a borra-raló. Mit csináljak vele? Először csak formára és színre tetszettek a könyvek. Megvettem. Ha már megvolt, elolvastam. Minden pénzemért könyvet vettem, aztán hanglemezeket, magnót. Jelen pillanatban 2000 kötetet felül könyvtáram és nagy lemezgyűjteményem van. Az első zenei vetélkedőm? Ka-

Halottaink

1976. április hónapban elhunyt Bisitz Olga (Központi Távirat), Katona Lászlóné (Budapest, 70. postahivatali hírlaposztály), Czékmany Ferenc (Budapest 72. postahivatal), Farkashalmi Istvánné (Posta Központi Hírlapüzem), Marosi Ernőné (Postagazgatóság), Szebeni János (Mozgásposta-főnökség) és Szacsavay Pál (Budapest 70. postahivatal).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztette a Szerkesztői bizottság Felelős szerkesztő: ROHONYI ISTVÁN Szerkesztőség: 1146 Budapest, XIV. Cházár András u. 13. Telefon: 423-777 Kiadja: a Nép-szava tankönyvkiadó Vállalat 1564 Budapest VII. Rákóczi út 54. Telefon: 824-415 A kiadásért felel: GÁBOR MÁRTON igazgató 76-2019 Szikra Lapnyomda, Budapest Felelős vezető: Róder Imre igazgató